

Finnish
Let Us See God
59-1129

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Nähkäämme Jumala

San Jose, CA, USA

29.11.1959

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

lihaksissaan. Se on jonkinlainen lihasten rappeutuminen. Se on saanut hänet menemään siihen tilaan, että hänen silmänsä ovat menneet ristiin ja kaikenlaista, hän on todella hermostunut. Hänen nimensä on Donald. [“Kyllä!”] Mene kotiin ja usko, hän tulkoon terveeksi. Ota tuo nenäliina...?...

²⁵⁸ Uskokaa Jumalaan. Älkää epäilkö. Tahtoisitko tulla, sisar. Tule, uskoen! Rukoilkaamme nyt, olkaa jokainen rukouksessa. Tule, sisar. Jumala, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, olkoon sisareni parantunut.

²⁵⁹ Tule nyt, sisar. Oikein, tule ohitse. Oi Herra, hänen kulkiessaan Kristuksen ristin alta, voikoon Veri koskettaa hänen ruumistaan.

²⁶⁰ Tule, sisareni, usko pienokaisen puolesta. Ja Herra, heidän kulkiessaan ristin alta, minä lasken käteni heidän päälleen ja pyydän heidän parantumistaan, Jeesuksen Nimessä.

²⁶¹ Tule, veljeni, kulje ristin alta, uskoen koko sydämelläsi. Sinä voit saada mitä pyydät. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoon hän olla parantanut. Aamen.

²⁶² Tule veli, samalla tavalla, kulje ristin alta, uskoen. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, suo se.

²⁶³ Tule, sisareni. Pidä usko Jumalassa. Älä epäile. Usko. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, minä pyydän, että hänen pyyntönsä suodaan hänelle. Aamen.

²⁶⁴ Rukoilkaa, veljet. Jokainen rukoilkoon, kaikkialla. Hyvä on. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoon sisareni olla terve.

²⁶⁵ Tule, sisar. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoon hän olla terve. Aamen. Tulkaa jokainen... [Veli Branham jatkaa kätten laskemista sairaiden päälle.]

Nähkäämme Jumala

¹ Istuutukaa. Olen pahoillani, että tein sen, veli Borders, mutta se oli hätätapaus, henkilö oli kuolemassa syöpään, ja minun täytyi tehdä se. Ja tiedän, että te annatte sen minulle anteeksi. Niinpä tuo asia on kunnossa. En halunnut myöhästyä, mutta olin odottanut pienen hetken ja tavannut joitakin ystäviä, kun sitten tämä tapaus tuotiin sisälle, hän oli hyvin, hyvin huonossa kunnossa, joten minun täytyi tehdä se heti.

² En oikein tiedä kuinka aloittaa, tänä iltapäivänä. Ajattelin ollessani matkalla tänne: “Mitä voisin sanoa tämän kaltaiselle kuulijakunnalle?” Tämä kokous on ollut hyvin huomionarvoinen minulle. Enkä sano sitä vain siksi, että seison täällä edessänne. Sanon sen, koska se tulee sydämestäni. Ja haluan jokaisen näistä sananpalvelijoista tietävän, että pidän tätä yhtenä suurimmista kokouksistani, mitä minulla koskaan on ollut. Se on totta. Teidän silmiinpistävästi hienon yhteistyönne tähden. Olen nähnyt aikoja, jolloin minulla on ollut enemmän ihmisiä kuulijakunnassa, suurempi osanottajamäärä, mutta koskaan elämäni aikana minulla ei ole ollut kokousta, jossa olisi ollut niin miellyttävää yhdessäoloa kuin, mitä minulla on ollut teidän veljien keskuudessa. Jumala siunatkoon teitä. Luotan, että seurakuntanne tulevat kasvamaan ja lisääntymään loputtomasti. Rukoilen, että Jumala pitäisi teidät palvelustyössä siihen asti kunnes Hän tulee. Tämä on vilpiton rukoukseni teidän puolestanne. Ja joskus minulla on ollut enemmänkin sananpalvelijoita yhteistyössä kanssani, kuten joskus Afrikassa ja Intiassa ja sillä tavalla, jolloin meillä saattaa olla useita satoja heitä korokkeella. Mutta koskaan ei ole ollut aikaa, jolloin he olisivat näyttäneet olevansa takanani niin yksisydämisesti ja yksimielisesti. Se on todella hienoa. Minä arvostan tätä, veljet. Ja minä varmasti, mitä vain voin koskaan tehdä puolestanne, muistakaa, minä olen veljenne. Yöt eivät tule liian pimeiksi, eikä sade lankea liian raskaasti, näettehän, teen mitä tahansa auttaakseni teitä edistämään tätä suurta Evankeliumia, tai tehdäkseni jotakin puolestanne. Olkoon Jumala aina kanssanne.

³ Haluan myös sanoa veljelleni täällä, Roy Bordersille; olen tuntenut veli Bordersin vain lyhyen ajan. Olen aina halunnut löytää jonkun, joka järjestäisi kokouksia minulle. Veli Roy näytti sopivan siihen tarkalleen.

Hän ei ole sananpalvelija. Hän on liikemies. Olen antanut hänen järjestää kaksi tai kolme kokousta, vain nähdäkseni, mitä hän tekisi, ja tässä on tulos: yksimielisyys. Tavallisesti, jos joku sananpalvelija tulee järjestämään kokouksia puolestanne, niin sananpalvelijalla on aina sitä tai tätä, hänellä on joku oppi, tai jotakin muuta, jota hän haluaa tuoda esiin. Ja hän menee sananpalvelija joukon keskuuteen ja esittelee oppiaan, ja silloin te olette vaikeuksissa. Niinpä on parempi, ettei kokousten järjestäjä ole sananpalvelija.

⁴ Asiasta toiseen, ollessani tulossa sisälle, joku kysyi minulta, hän sanoi: “Veli Branham, oletko sinä Jeesus Yksin, kuulutko sinä Jeesus Yksin-liikkeeseen?”

⁵ Minä sanoin: “Ehdottomasti en.”

⁶ Ja hän sanoi: “Joku sanoi, että sinä et usko kielilläpuhumiseen.”

⁷ Minä sanoin: “He eivät silloin tunne minua kovin hyvin, siinä kaikki. Tietenkin minä uskon.”

⁸ No niin, veli Borders on tietenkin kristitty herrasmies, ja on tehnyt todella hyvän työn. Ja minä kiitän veli Bordersia kutsusta tulla. Hänellä on ollut paljon murheita ja paljon vaikeuksia, mutta hän on tehnyt hyvän työn. Jumala siunatkoon veli Bordersia, on vilpittömän rukoukseni.

⁹ Veli Wagner, uskoisin, että hän on kokouskomitean puhemies. Hän on se heistä, jota aina olen tavannut. Hienosti tehty, aivan niin kuin hän teki toisellakin kerralla. Hän kutsui minua kotiinsa, ollakseni tämän ajan hänen kotonaan. Ja varmasti halusin tehdä sen niin kovasti, että voin melkein tuntea sen. Minun täytyi evätä se, koska ajattelin, että ehkä tämänkaltaisessa hienossa yhdessäolossa, minä haluaisin tulla jokaisen teidän kotinne, näettehän, haluaisin tavata jokaista teitä. Ja kunnioitan tunteitanne ja olen varma, että veli Wagner ymmärsi kuinka asia on. Että minä... Jos menisin veli Wagnerin luo, haluaisin mennä jokaisen teidän luoksenne sillä tavalla. Jos en saa tilaisuutta tehdä sitä, veli Wagner, niin jonakin päivänä siellä toisella puolella haluan viettää tuhat vuotta kunkin teidän kanssanne. Niinpä meillä tulee olemaan ihmeellistä aikaa Siellä!

¹⁰ Veli Toy, hän on varmastikin... En ymmärrä, kuinka hän voi tehdä niin monia asioita kerralla, mutta hän todella saa niin paljon tehdyksi.

²⁴⁹ Tule, sisar. Oi, Herra, minä rukoilen, että Sinä parantaisit hänet, kun hän kulkee ohitse. Aamen.

²⁵⁰ Tule sisar Usko nyt. Saarnaajat rukoilkaa. Jokainen rukoilkoon. Tule. Jeesuksen nimessä, voikoon hän olla parantunut. Aamen.

²⁵¹ Tule nyt, usko koko sydämelläsi. Sisar parka, hän on hyvin huonossa kunnossa. Uskotko Jumalan tietävän, mikä sinulla on vikana? Uskotko, että Hän voi kertoa sen minulle? Silloin se naistenvaiva on lakkaava. Mene kotiin ja ole terve.

²⁵² Tulkaa, uskoen. Hyvä on, sisar, tule. Uskotko koko sydämelläsi? Uskotko parantuneesi hetki sitten, kun rukoilimme niiden puolesta, joilla oli sydänvika siellä? Uskotko? [Sisar sanoo: “Aamen.”] Jatka eteenpäin, tule terveeksi ja usko se koko sydämelläsi.

²⁵³ Sanokaamme: “Ylistys Herralle!” Kaikki yhdessä. [Seurakunta sanoo: “Ylistys Herralle!”]

²⁵⁴ Uskokaa Jumalaan. Tule, veljeni. Herran Jeesuksen Nimessä, olkoon hän terve. Aamen

²⁵⁵ Eikö se olekin ihmeellistä? Eikö Hän ole ihmeellinen? Ei ole ihme, että Häntä kutsutaan “Neuvonantajaksi, Rauhan Ruhtinaaksi, Mahtavaksi Jumalaksi, Iankaikkiseksi Isäksi.”

²⁵⁶ Rukoilkaa rakkaittenne puolesta. Vain rukoilkaa, (ei itsenne puolesta), rakkaittenne puolesta. Rukoilkaa jonkun puolesta vain hetken.

²⁵⁷ Rouva, uskotko sinä? Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle, minkä vuoksi seisot siellä? Näen, että sinulla on... Oh, sinä olet yksi työntekijöistä. Minä en tunne sinua. Uskon etten ole koskaan nähnyt sinua paitsi kuulijakunnassa. Onko se oikein? Niin, että kuulijakunta voi tietää. Se on totta. Uskotko Kristuksen voivan paljastaa minulle, mikä vaivasi on? [Nainen sanoo: “Aamen.”] Ja jos Hän tekee sen, silloin... Kyllä, koska on niin, että hänellä on tuo lippu rinnassansa, niin täällä voi olla joku henkilö, joka sanoo: “Mutta tietenkin, koska hän on työntekijä, hän tuntee hänet.” Minä en ole koskaan elämässäni tavannut sinua enkä tiedä sinusta mitään. Mutta, jos kerron sinulle, missä vaivasi on, ja jotakin, sinä tiedät, että jonkun muun kuin minun täytyy tehdä se. Onko se oikein? [“Kyllä.”] Sinä et ole täällä itsesi puolesta. [“En.”] Sinä olet täällä poikasi puolesta. Se on oikein. Ja hänellä on jotakin vialla

kosketukseen, kun te puhutte ihmisille. Tiedättehän, mitä tarkoitan? Se aikaansaa kosketuksen, ja silloin te... Siinä se on, näettehän... Se tekee teidät heikoksi.

²⁴³ Hetkinen vain, jotakin tapahtui kuulijakunnassa [Veli Branham pitää tauon.] Jos uskot et koskaan tule tarvitsemaan tuota virtsarakkoleikkausta. [Sisar huutaa: "Oi, oi, oi! Oi, Oi!"] Sinä kosketit Hänen vaatteensa lievettä, sisar. Mitä hän kosketti?

Kertokaa minulle, mitä hän kosketti? On mahdotonta hänen koskettaa minua sieltä. Mutta hän vain... Sallikaa minun nyt kertoa teille jotakin. Hän istui siellä silloin, rukoillen: "Jumala, anna hänen kutsua minua." Jos se on oikein, jos se oli rukouksesi... Siinä se on, näettekö. Se on tarkalleen. Tehkää samoin ja nähkää onko se niin. Tehkää vain samoin. Hyvä on.

²⁴⁴ Me olemme vieraita toisillemme. Minä en tunne sinua, etkä sinä tunne minua. Jumala tuntee meidät molemmat. Voitelun ollessa täällä, me voimme nähdä, mikä vaiva on. Ensinnäkin, silmäsi vaivaavat sinua, pääsi. Sinulla on kyhmy vasemmassa käsivarressasi ja ranteessasi. [Nainen sanoo: "Se on oikein."] Se on oikein. Uskotko sinä? ["Kyllä."] Sinä olot eräästä paikasta nimeltä Sunnyside. ["Se on oikein."] rouva White. ["Kyllä."] Mene kotiin, iloiten, ja ole terve. Hyvä on.

²⁴⁵ Pitäkää usko Jumalassa, vain uskokaa nyt, jokainen. Tulkaa nyt ja... Uskotteko te? Rukoileeko jokainen? Oi, pysykää vain Jumalan edessä, rukoillen!

²⁴⁶ Tule, veli. Jeesuksen Nimessä, ole terve. Tule sisar. Tule, uskoen kaikella, mitä sinussa on. Oi, Herra, Jeesuksen Nimessä, paranna sisareni. Aamen.

²⁴⁷ Tule sisar, usko ainoastaan, mitä Jumala on tekemässä, Hänen Läsnäolossansa. Sinä kuljet nyt ristin alta. Jeesuksen Nimessä, voikoon hän olla parantunut.

²⁴⁸ Tule, sisar, kulkien ristin alta, uskoen koko sydämelläsi. Selkävaivasi tulee jättämään sinut, ja voit mennä kotiin ja olla terve. Hyvä on. Jeesuksen Kristuksen Nimessä!

Näin hänen Liikemiesten aamiaisella ottavan saarnaajan, diakonin, ja talonmiehen osan, tai mitä tahansa muuta tarvittiin, ja hän yritti tehdä sen kaiken. Hän rakastaa Herraa. Minulla oli etuoikeus tavata hänen vaimonsa, ja nähdä hänen suloisen tyttärensä ja tämän aviomiehen laulavan. Se todella oli innoittavaa. Sanoin juuri hänelle muutama hetki sitten: "Heidän ei tarvitse olla kotona ja tehdä jotakin säännöllistä työtä. Heidän tulisi olla jossakin ulkona evankelioimiskentällä, tuonkaltaisten suurten lahjojen kanssa."

¹¹ Katsokaahan, kukin on tehnyt osansa, ja toivon, etten jätä ketään mainitsematta. Rouva, joka soittaa pianoa, laulajat, kuorot, ja mitä kaikkea muuta on ollut, minä todella arvostan sitä koko sydäimestäni.

¹² Ja nämä pojat täällä, Gene ja Leo, he myös tahtovat ilmaista tunteensa teitä kohtaan omalta osaltaan, siksi, että olette ostaneet ääninauhoja ja kirjoja, joista he pitävät huolta. Tapasin heidät juuri muutama hetki sitten ovella ja sanoin heille, että ilmaisisin heidän tunteensa teille ihmisille. He todella arvostavat kaikkea sitä, mitä olette tehneet auttaaksenne heitä ja suurta Jumalan liikettä.

¹³ "Ja tämä tulee nyt minulta itseltäni, pojaltani, vaimoltani, ja miniältäni ja kaikilta meiltä. Monet, jotkut ovat sanoneet: "Kuka on sisar Branham?" Se on tuo kaikkein ujoin tyttö, mitä koskaan elämässäni olen nähnyt!

¹⁴ Veli Art Wilson, olen varma, että te kaikki tunnette hänet. Uskon, että se oli veli... Ei, se oli veli Jewel Rose, joka yhtenä iltana sanoi: "Me haluamme sisar Branhamin tulevan korokkeelle", ja hän melkein sai sydänhalvauksen. Hän on todella niin ujo.

¹⁵ Kultaseni, jos se ei saa sinua pyörtymään, niin haluaisitko nousta seisomaan hetkeksi, niin että jokainen voi nähdä sen suloisen tytön, jonka kanssa olen naimisissa. Hyvä on. [Seurakunta taputtaa käsiään.] Miniäni, Billyn vaimo, Loyce, tahtoisitko nousta seisomaan hetkeksi, sisko. Se on Billyn vaimo [Seurakunta taputtaa käsiään.], ja minun miniäni.

¹⁶ Monet teistä olette kuulleet Josephista. Ettekö olekin? Afrikasta ihmiset äskettäin lähettivät hänelle pienen monivärisen takin. Näin hänet kuusi vuotta, ennen kuin hän tuli, kun lääkäri oli sanonut, ettemme me enää koskaan voisi saada toista lasta. Lastemme on täytynyt syntyä

keisarinleikkauksella. Vaimoni suvussa on sillä tavalla, heidän lapsensa syntyvät kaikki keisarinleikkauksella. Ja Herra kertoi minulle, että tulisin saamaan tämän lapsen. Sen jälkeen, kun lääkäri oli sanonut, ettei niin yksinkertaisesti voinut tapahtua, minä sanoin: “Se tulee olemaan joka tapauksessa.” Ja me odotimme neljä vuotta, sen jälkeen, kun tuo näky tuli, jossa sanottiin, että minulla tulisi olemaan poika, ja minun pitäisi antaa hänelle nimi “Joseph”.

¹⁷ Ja sen jälkeen, sitten syntyikin toinen tyttö, ja jokainen nauroi minua, sanoen: “Sinä tarkoittit ‘Josephine’.”

¹⁸ Minä sanoin: “Ei. Minä tarkoitin ‘Josephia’, poikaa.” Hän ehkä ottaa minun paikkani, kun olen mennyt, jos Jeesus viipyy. Ja kului neljä vuotta vielä; silloin lääkäri oli ehdottoman varma, ettei toista enää voisi olla; neljä vuotta vielä, ja Joseph tuli.

¹⁹ Miten on, äiti, voisitko nostaa hänet ylös hetkeksi. Haluan heidän näkevän, mikä... Tällä pojalla on jo profetian henki yllään. Ja hän... Seisohan nyt vähän, Joseph. Siinä hän on. Hyvä on. [Seurakunta taputtaa käsiään.] Hän on äitinsä kaltainen, ujo.

²⁰ Kerronpa teille, mitä tapahtui. Me olimme poissa... Hän on nyt neljävuotias. Mutta ollessamme poissa, hän oli kolmen. Ja hän sanoi: “Isi?” Ja minä sanoin: “Niin, kulta.”

²¹ Hän sanoi: “Daavid...” Se on tuo poika, joka oli rampa ja parantui, naapurissamme asuvan Herra Woodin poika. Hän sanoi: “Näin kuinka hänellä oli kolari moottoripyörän kanssa.” Eikä hänellä edes ole moottoripyörää. “Ja hän loukkasi jalkansa ja repi vaatteensa oikealta puolelta.”

Minä sanoin: “Missä se tapahtui?”

²² Hän sanoi: “Alempana kujalla siitä paikasta, missä me asumme.” Ja kolme päivää myöhemmin eräs poika Kentuckysta ajoi siitä lävitse moottoripyörällä, ja Daavid oli menossa kujaa alas ja loukkasi oikean puolensa ja repi vaatteensa, aivan niin kuin Joseph oli sen nähnyt.

²³ Kun vihin hänet Herralle, oli siellä tuona aamuna monia pieniä lapsia äiteineen alttarin ympärillä. Kun nostin Josephin käsivarsilleni, niin ajatteleminen mitä olin sanomassa, minä sanoin: “Joseph, poikani, sinä

yhtä varmasti kuin seison täällä. [Sisar sanoo: “Hän on parantunut.”] Varmasti. Kyllä. Sinä uskot sen, etkö uskokin? [“Minä uskon.”] Kuinka monet uskovat sen? Hän menee, ja ottaa lapselta pois nämä tukisidokset ja se tulee kävelemään. Hyvä on, pitäkää usko.

²³⁶ Hermostunut vatsa. Ja, hyvänen aika! Uskotko sinä? Jatka sitten eteenpäin ja syö ja iloitse, sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi.

Pitäkää usko nyt, jokainen, pitäkää usko Jumalaan.

Tule, sisar. Uskotko koko sydämelläsi?

²³⁷ Oi Herra, rukoulen, että Sinä parantaisit hänet. Hänen täytyy saada Sinun parantava voimasi, tai kuolla. Ja minä rukoulen, että Sillä parantaisit hänet. Suo se. Suo se.

²³⁸ Hyvä on, sisar. Salli minun näyttää sinulle jotakin. Kuulijakunnassa on paljon ihmisiä, jotka kärsivät samasta asiasta kuin sinäkin. Katsohan, kun näytän sinulle jotakin. Sinulla on hermostunut sydän. Salli minun näyttää sinulle. Kaikki, joita vaivaavat hermot ja sydän, kohottakaa kätenne. Katso heitä, näetkö Kuinka voisin kutsua jokaisen heistä? Näetkö? En voisi tehdä sitä. Mutta voin tuntea sen; vihollinen yrittää pitää sinua ja huutaa siellä armoa. Hän tulee kadottamaan otteensa kaikkialla. Se on totta. Niinpä uskotko, että hän irrotti otteensa sinusta juuri nyt? [Sisar huutaa: “Kyllä.”] Sinusta tuntuu erilaiselta, eikö niin? Sinä parannuit juuri silloin. Mene matkaasi, iloitse, sano: “Kiitos Sinulle, Herra.”

²³⁹ Tule, nuori nainen, usko koko sydämelläsi ja ole terve. Jeesuksen Nimessä voikoon sisaremmeni olla parantunut.

²⁴⁰ Jumala, siunaa tätä pientä poikaa tänä iltana. Oi! Uskotko, että Jeesus tulee tekemään sinut terveeksi? Hyvä on. Jeesuksen Nimessä! Jumala siunatkoon sinua.

²⁴¹ Tule nyt ja usko, veli. Tule, veljeni, järjestysmies. Tule, saa Herran siunaukset. Minä lasken käteni veljeni päälle, Jeesuksen Nimessä. Olkoon hän parantunut. Suo se

²⁴² Uskooko jokainen? Uskokaa. Älkää epäilkö. Vain uskokaa nyt. Se, että emme pysähdy jokaisen henkilön kohdalle ei merkitse... Vain sanoa Minä näen sen, mutta en halua näyn... Se aivan kuin saattaa teidät

²³⁰ Olkaa nyt todella kunnioittavia, pysyköön jokainen nyt istumassa. Olkaa todella kunnioittavat, Pyhä Henki on täällä. Vain koska Se ei puhu kovin paljon heille; joskus vain sanoo asioita. Minä vain yritän sanoa... Ja, jos näen sen ilmestyvän nopeasti, sanon sen ja jatkan eteenpäin. Näettekö? Joskus voin irrottautua siitä muutamaksi minuutiksi, ja sitten jatkaa edelleen. Mutta Pyhä Henki on täällä, Hän yhä tietää kaikki asiat.

²³¹ Uskotko sen rouva? Tule tänne hetkeksi. Olen varma, että emme tunne toisiamme, koska sinä olet espanjalainen ja minä irlantilainen. [Rouva sanoo: "Emme tunne."] Tämä on ensitapaamisemme. Uskotko, että Jeesus Kristus, tämä, josta puhun, on todellinen Jumalan Poika? Uskotko minun edustavan Häntä oikein? Uskotko Hänen lähettäneen minut auttamaan sinua? ["Kyllä."] Jos kerron sinulle, mikä vaivasi on, tahdotko uskoa Häntä? Vaivasi on selässäsi. Sinulla on selkävaiva. Myös aviomiehelläsi on selkävaiva. Hänellä on myös vaiva jaloissansa. Sinulla on tyttö jolla on vikaa kaulassa. Sen aiheutti auto - onnettomuus. Se on oikein. ["Oi, kiitos Sinulle, Herra!"] Mene kotiin, te kaikki tullette olemaan kunnossa.

²³² Usko, Älä epäile. Se heikentää nyt ja tekee jotakin. Vain uskokaa nyt, uskokaa se. Jeesuksen Nimessä, minä rukoulen naisen puolesta. Aamen.

²³³ Tule nyt. Tule, herra. Älä epäile nyt. Sinä olet ollut hirveän hermostunut ja järkyttynyt se aiheuttaa sinulle vatsahaavan, ja se on kipeä. Mutta mene nyt kotiin, sinä tulet olemaan terve ja kunnossa. Jumala siunatkoon sinua. Usko nyt. Usko koko sydämelläsi

²³⁴ No niin, me voimme nähdä, mikä tällä pienellä lapsella on vikana, sillä on nämä tukisidokset. Tuletko nyt uskomaan sen puolesta, sisar [Sisar sanoo: "Kyllä, tulen uskomaan."], että Jumala antaa tämän pienen tytön elää ja nostaa hänet ylös ja hänestä kasvaa hieno nainen ilman näitä tukisidoksia?

²³⁵ Rakas taivaallinen Isä, jos minä voisin parantaa tämän lapsen ja ottaa nämä tukisidokset pois siltä, minä tekisin sen. Mutta lasken käteni tämän pienen lapsen päälle, jolla ei ole mitään tapaa itsellään olla uskoa. Minä tuomitsen tämän raajarikkoisen tilan. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoon tämä lapsi kävellä ja elää. Varmasti, näetkö, aivan

olet profeetta." Ja se on joka tapauksessa rukoukseni, ja uskon, että se on oleva niin jonakin päivänä; että Jumala ottaisi kaiken, mitä Hän koskaan on antanut minulle, ja kaksinkertaisesti kaksinkertaisesti sen, ja panisi tuon pojan päälle, niin että sitten, kun minä lähten, hän ottaisi paikkani.

²⁴ Billy on ollut kumppanini. Minä olen kasvattanut hänet; hänen äitinsä kuoli hänen ollessaan vain kahdeksantoista kuukauden ikäinen; ja minä olen ollut hänelle sekä isä että äiti. Mutta näyttää siltä, ettei hänellä ole kutsumusta olla saarnaaja. Hän on ujo, ja niin edelleen, melko paljon niin kuin äitinsä, ujo. Mutta hän on ollut suuri apu minulle mukanani kokouksissa, koska olen vienyt hänet sinne, luottanut häneen ja antanut hänelle vastuunalaisen tehtävän. Katsokaahan, tuo rukouskorteista huolehtiminen on vastuunalainen tehtävä. Joku voi yrittää käyttää sitä hyväkseen ja sanoa... Eräs mies kerran sanoi: "Minä annan sinulle viisisataa dollaria, jos järjestät niin, että vaimoni pääsee puhujanlavalle." Mitä jos se tapahtuisi? Mitä silloin Pyhä Henki sanoisi? Billy tietää tarpeeksi ollakseen koskaan yrittämättä sitä. Hän tietää, että saisin sen selville heti, kun henkilö pääsisi puhujanlavalle, että Herra tulisi paljastamaan sen. Niinpä sitten, hän, ei koskaan tekisi sitä. Niin me sitten olemme kaikki kiitollisia teille.

²⁵ Ja sitten auditorion huoltajalle, tälle herrasmiehelle, joka auttaa meitä siellä portilla, ja uskon, että hän on jonkinlainen talonmies täällä, tai jotakin sellaista, tai portinvartija. Ja kaikille ihmisille, jotka ovat antaneet käyttöömme tämän hienon auditorion, en yksinkertaisesti voi kiittää tarpeeksi. Minä varmasti arvostan sitä, ja kaikkia, jotka ovat auttaneet jollakin tavalla, ja kaikkea mitä on tehty.

²⁶ Nyt veli Borders sanoi minulle hetki sitten, että he ovat keränneet minulle rakkausuhrin. Minä arvostan sitä koko sydämestäni. Tulen käyttämään sen parhaan tietoni mukaan Jumalan Valtakunnan hyväksi. No niin, ei ole kysymys siitä, mitä me pidämme täällä, että se olisi hyödyksi, vaan siitä, mitä me lähetämme eteenpäin. Ja olen varma, että Jumala lukee sen teidän tilillenne tulevassa Kuningaskunnassa.

²⁷ Nyt, minulla ei ole mitään radio-ohjelmaa. Minulla ei ole mitään mitä myydä. Mutta, jos koskaan tarvitsette, että nenäliinan tai jonkin ylitse rukoiltaisiin, niin kirjoittakaa minulle osoitteeseen Post Office Box 325, Jeffersonville, Indiana. Tulen tekemään sen henkilökohtaisesti

ja lähettämään takaisin teille. Minä uskon siihen palvelustehtävään. Ja sitten, jos milloinkaan haluatte soittaa minulle, niin numero Butler 2-1519 löytää minut Jeffersonvillessä Indianassa. [Numero 282-1519 ei ole käytössä nyt.] Ja jos ette voi muistaa sitä, kysykää minua Jeffersonvillen keskuksesta, ja he yhdistävät sen minulle. Minä en nyt tee sitä saadakseni teidän osoitteitanne, koska minun on vaikeata saada ketään vastaamaan kirjeisiin puolestani, ja niin edelleen. Ja minä en paljonkaan... Se kyllä käy päinsä, minä uskon näihin ohjelmiin. Olkoon se mitä tahansa, mikä vain auttaa Jumalaa.

²⁸ Mutta, tiedätekö, minä tunnen tällä tavalla, että seurakunnan jäsen, heidän ensimmäinen velvollisuutensa on kymmenyksillään ja uhreillaan kannattaa seurakuntaansa. Jos olette näiden hienojen seurakuntien jäseniä, jotka ovat edustettuna täällä, niin kannattakaa seurakuntaanne. Se on teidän ensimmäinen velvollisuutenne Jumalalle. "Tuokaa kymmenyksenne ja uhrinne varastuhuoneeseen." Ja varastuhuone, sen te varmasti tiedätte, mikä se on, siitä te saatte ruokanne. Niinpä, se on se, mistä te saatte hengellisen ruokanne, ja teidän velvoituksenne on seurakunnallenne, eikä minun kaltaiselleni evankelistalle.

²⁹ Se on kerätty jossakin kokousten yhteydessä, kun meillä on tämän kaltaisia kampanjoita, jos teillä on jotakin ylimääräistä auttaaksenne kannattamaan sitä, niin se pitää huolen minusta. Ja kiitän teitä oikein paljon. Ja joka kerta, kun tarvitsette rukousliinaa tai jotakin sen kaltaista, se on ehdottomasti ilmainen. Me emme halua siitä yhtään mitään...

³⁰ Ja meidän kirjamme, ja niin edelleen, kun me myymme niitä, ne ovat... Meidän täytyy ostaa ne neljäkymmentä prosenttia vähemmällä kuin se, mitä me saamme niistä, ja sitten me... Sitä kautta tulee paljon tappiota niistä, ja sitten sen lisäksi ovat kuljetuskustannukset, ja sitten ne on vielä kuljetettava tänne ja myytävä. Te ette voisi saada edes omianne niistä, vaikka täytyisi, näettehän. Mutta me teemme sen vain, koska teemme sen saadaksemme Sanoman teille, yrittäen saada teidät auttamaan itseänne; ja sitten kertoaksenne jollekin muulle ja antaaksenne sen edelleen heille. Sitä varten nämä asiat ovat, eikä niin? Kommunismi antaa kirjojaan ja kirjallisuuttaan ilmaiseksi, koska he ovat suuri hallintojärjestelmä. Minä olen vain yksi henkilö. Toivoisin, että minulla olisi rahaa vain sanoakseni, että "kaikki kirjat ja kaikki muu

²²⁰ Jos lasken käteni päällesi, niin uskotko, että Jumala tulee parantamaan sinut? Jeesuksen Nimessä, ole parantunut. Se on oikea asenne tulla. Hän parantui. Se on totta. Se on oikea asenne. Muistakaa nyt, Pyhä Henki on täällä.

²²¹ Tule sisar, sinä haluat päästä vapaaksi vatsavaivastasi, eikö niin? Vain mene kiittäen Jumalaa ja sano: "Se on ohitse." Usko koko sydämelläsi.

²²² Tässä tulee mukava pieni poika. Sinä olet liian pieni, kultaseni, tuskini sinulla voi olla uskoa. Mutta katsohan hetken tänne veli Branhamiin. Hyvä on. Sinun sydänvikasi on nyt ohitse. Voit mennä kotiin ja olla terve. Aamen. Jeesus tekee sinut terveeksi.

²²³ Sanokaamme: "Kiitos Herralle", tuon pienen pojan puolesta. [Seurakunta sanoo: "Kiitos Herralle!"]

²²⁴ Olet ollut hirveän hermostunut, etkö olekin? Se tulee nyt jättämään sinut. Mene vain suoraan kotiin, sanoen: "Kiitos Sinulle, Herra", ja ole terve.

²²⁵ Tule. No niin, tuo vanha sokeritauti, jospa vain pääsisimme eroon siitä! Uskotko koko sydämelläsi? Jeesuksen Nimessä, jättäköön se naisen, ja älköön enää koskaan vaivatko häntä uudestaan. Aamen.

²²⁶ Tule. Tällä naisella oli sama asia, myös sokeritauti. Usko koko sydämelläsi nyt, kun kuljet tästä ohitse, ja ole terve, Herran Jeesuksen Nimessä.

Uskotteko te, jokainen nyt? Pitäkää usko Jumalaan.

²²⁷ Tule, sisareni. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ole terve. Pidä usko, älä epäile.

²²⁸ Tule, veli. Minä itse asiassa uskon sinun parantuneen istuessasi siellä, joten voit jatkaa suoraan eteenpäin! ...?... Jumala siunatkoon sinua nyt. Hyvä on.

²²⁹ Tule, sisar. Pidä usko Jumalaan! Sitä se on. Sitä se on Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ole terve. Aamen. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Mene, iloiten ja uskoen. Oi, siinä on asenne, jossa tulee tulla.

²¹³ Niinpä tämä nainen sanoi: “Minä tajuan, että Sinä olet profeetta. Ja me tiedämme, (me samarialaiset, me tunnemme Sanan), me tiedämme, että kun Messias tulee, jota kutsutaan Kristukseksi, Hän tulee kertomaan meille kaikki nämä asiat.” Näettekö, hän tiesi, että se oli Messiaan merkki.

Ja Hän sanoi: “Minä olen Hän, Minä, joka puhun sinulle.”

²¹⁴ Ja hän jätti vesiastiansa ja juoksi kaupunkiin, sanoen: “Tulkaa katsomaan Miestä, joka on kertonut minulle ne asiat, jotka olen tehnyt. Eikö tämä olekin Messias?”

²¹⁵ No niin, jos se oli Messiaan merkki silloin, olisi se Messiaan merkki nytkin, jos tuo Messias on sama eilen, tänään ja iäti. Jos tämä Henki joka...

²¹⁶ Sinä olet tietoinen, että jotakin on meneillään, etkö olekin? Anna nyt kuulijakunnan tietää se. Todella suloinen, nöyrä tunne on juuri nyt ylläsi. Onko niin? [Nainen sanoo: “Niin on.”] Kohota kätesi. Todella suloinen ja nöyrä. Minä tarkkailen tuota Valoa itseni ja tämän naisen välillä. Nyt se avautuu.

²¹⁷ Naisella on tuberkuloosi. [Nainen sanoo: “Olet oikeassa.”] Ja hän on juuri tullut tuberkuloosiparantolasta. [“Oi, oi, oi!”] Se on totta [“Oikein.”] Siellä on joku muu. Se on tämä poika tässä. Hetkinen. Tuo sama Henki on hänen yllään. No niin, se on lapsenlapsesi. [“Kyllä, niin on.”] Hänellä on nenäontelovaiva. Hänellä on myös arpeutunutta kudosta keuhkossaan. Se on totta. [“Se on totta. Se on totta.”] Se on totta, eikö olekin? [“Kyllä. Se on totta. Lääkärit sanoivat, että hänellä on.”] Näettekö? Hyvä on. Rouva Harris, se on sinun nimesi. [“Se on nimeni!”] Sinä ja lapsenlapsesi, menkää kotiin, vaivanne ovat ohitse. [“Oi, kiitos Jumalan! Oi! Oi, kiitos Jumalalle!”]

²¹⁸ Uskotteko Herraa Jeesusta nyt? Näettekö, se on Raamatun mukaista, se on Jumalan Henki tehden samoin eilen, tänään ja iäti. Uskotko nyt koko sydämelläsi? Sen pitäisi selvittää se.

²¹⁹ Nyt, jos en sano sanaakaan, vaan lasken vain käteni päällesi, voitelun ollessa täällä, niin tahdotko uskoa sen? Mene silloin, ja ole parantunut, Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

on ilmaista”, haluaisin tehdä sen. Mutta en voi tehdä sitä, minulla täytyy olla jotakin voidakseni painattaa, tai ostaa siitä lisää.

³¹ Herra siunatkoon teitä. Ja rukoilkaa puolestani, tahdotteko tehdä sen? Kun olen meren takana, ja noissa pimeissä paikoissa siellä, missä on noitatohtoreita joka suunnalla antamassa haasteen kaikelle, mitä sanotte, niin joskus se on vaikeata, kuumien vainon tuulten puhaltaessa, niin voisitteko panna minut rukouslistallenne ja silloin voisin muistaa, kun minun on kohdattava tuo noitatohtorien ja perkeleiden haaste ja muut asiat siellä ulkona kentällä, että San Josessa rukoillaan puolestani? Tahdotteko tehdä sen? Kohottakaa kätenne, jos tahdotte, ja sanokaa: “Minä tulen rukoilemaan puolestasi.” Kiitoksia. Kiitos teille veljeni. Kiitos teille. Olen tullut keskuuteenne ollakseni veljenne, ja auttaakseni tuomaan rauhan ja Kristuksen ja kaikkea, mikä on hyväksi teille. Rukoilkaa puolestani. Jos olen jättänyt jonkun mainitsematta, suokaa se minulle anteeksi, en tarkoita tehdä sitä. Mutta sydämelliset “kiitokset”, ja toivotan Jumalan siunausta jokaiselle teistä.

³² Me olemme lähdössä kotiin nyt, aivan heti. Minulla on siellä pienessä kirkossani noin kolmen päivän kokoukset, opettaakseni heille Pyhän Hengen kastetta, kielillä puhumisesta, uskovaisia seuraavista merkeistä ja ilmeistä, ja niin edelleen; ihmisille, jotka ovat siellä.

³³ Minä uskon kaikkiin hengellisiin lahjoihin. Minä uskon koko Raamattuun. Minä olen helluntailainen päälaeltani jalkapohjiini asti, sisäpuolelta, ulkopuolelta, ympäri ja lävitse. Minä olen helluntailainen! Kyllä vaan! He sanovat: “Sinä sanoit olevasi ‘baptisti’.” Minä olen helluntailais-baptisti. Minä olen baptisti, jolla on helluntailais-siunaus. Niinpä minä olen... Minä rakastan Herraa Jeesusta.

³⁴ Ja olin saarnaamassa... Tapasin täällä ulkopuolella joitakin ystäviä Arkansasista, ja puhuimme Arkansasista. Ja siellä Little Rockissa, yhtenä iltana kun... Ja siellä oli ollut eräs vanha nasarealaisveli, joka käveli kainalosauvojen avulla, ja hän oli vuosikausia myynyt lyijykyniä kadulla. Ja siellä hän oli seuraavana päivänä näiden vanhojen kainalosauvojen kanssa, kävelen ylös ja alas katua, ylistäen Jumalaa. Tuona iltana hän oli... Robinson Memorial Auditorium, te ihmiset Little Rockin ympäristöstä tiedätte, missä se on. Ja hän kohotti kätensä ylös ja sanoi: “Hetkinen vain, veli Branham, haluan kysyä sinulta jotakin.” Minä sanoin: “Niin, mitä se on?”

³⁵ Ja hän sanoi: “Tiedätkö, kun kuulin sinun saarnaavan, olin varma, että olit nasarealainen.” Koska hän oli sellainen. Hän sanoi: “Olin varma, että olit nasarealainen, koska saarnasit kuin nasarealainen.” Ja hän sanoi: “Sitten kuulin sinun sanovan, että tuohon aikaan olit baptistikirkon jäsen.” Ja hän sanoi: “Lähes kaikki kuulijasi ovat helluntailaisia.” Hän sanoi: “En käsitä sitä.”

³⁶ Minä sanoin: “Mutta sehän on helppoa. Minä olen helluntailais-nasarealainen baptisti.” Niinpä sitä se on. Koko asia on tämä: me olemme yksi, Kristuksessa Jeesuksessa, yhteen sidotut Hänen rakkautensa kallioilla.

³⁷ Rukoilkaamme nyt ennen kuin avaamme Sanan. Me emme nyt halua pitää teitä liian pitkään, ettette myöhästy oman seurakuntanne kokouksesta tänä iltana. Mutta pyytäkäämme nyt Jumalaa tulemaan ja siunaamaan meitä, ylenpalttisen runsaasti. Kuinka monella on nyt joku pyyntö, kohottakaa kätenne ja sanokaa: “Herra Jumala, muista minua, olen tarpeessa tänä päivänä.” Jumala olkoon kanssanne.

³⁸ Taivaallinen Isä, kun me jälleen kerran lähestymme Sinun Pyhää Läsnaoloasi, niin meistä ei tunnu vain siltä kuin haluaisimme riisua kenkämme, vaan me otamme sydämemme ulos ja laskemme sen Sinun eteesi, Isä. Me kiitämme Sinua kaikesta, mitä olet tehnyt tässä suuressa kampanjassa. Me käsitämme, Herra, että suuruus ei merkitse lukumäärää. Suuruus on Sinun Läsnaolosi. Sillä oli kirjoitettu koskien tulevaa Messiasta, että “kaikki korkeat paikat alennettaisiin ja matalat paikat korotettaisiin; puut taputtaisivat käsiään ja vuoret hyppisivät kuin pienet oinaat.” Ja ihmiset voivat järjellään ajatella sitä, kuinka suuri aika se tulisi olemaan, kun tuliset vaunut tulisivat alas taivaasta, tuoden Messiaan. Mutta kuinka se tapahtuikaan? Siellä joku karkean näköinen saarnaaja tuli jostakin Juudean erämaasta, ei edes sananpalvelijan tavalla pukeutuneena; palanen nahkaa ympärilleen kiedottuna, vaatetuksenaan; hiukset rehottaen ja partaisin kasvoin; saarnaten, ei jossakin kirkossa, vaan Jordanin rannoilla, huutaen: “Tehkää parannus, sillä Taivaan Valtakunta on käsillä!” Alas mutaista rantaa seuraten tulivat galilealaisen kirvesmiehen askeleet, joka käveli veteen, ja Jumala niin tunnisti sen ja kunnioitti sitä, että Hän avasi Taivaat, ja he näkivät Pyhän Hengen laskeutuvan kuin kyyhkysen Hänen päälleen. Se oli suurta. Se, mitä ihmiset joskus kutsuvat “suureksi”, on hullutusta Sinun

että se on sisareni. Enkä ole koskaan nähnyt häntä, mutta tiedän kuitenkin, että hän on sisareni. Näettekö, se on aivan kuin jotakin tulisi tällä tavalla [Veli Branham kuvailee.], ne sopivat yhteen. Hänen henkensä sulautuu yhteen sen Hengellä, joka on voidellut minut.

²⁰⁷ Kuinka monet ovat nähneet valokuvan tuosta Herran Enkelistä? Keillä on niitä täällä kaikkialla, ne ovat kaikkialla yli maailman. Muistakaa, sanon teille tämän. Tuo Herran Enkeli, jonka näette valokuvassa, tuo Tulipatsas, joka johti Israelin lapsia, joka oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme, tuli Jumalasta ja meni Jumalaan, palaa takaisin viimeisissä päivissä tehdäkseen työn, päättääkseen Kuningaskunnan, on juuri tässä kuuden tuuman päässä siitä, missä seison. Muistakaa se nyt. Mikä haaste! Mutta minä uskon Häntä. Hän tietää. Minä tiedän, ettei Hän koskaan petä.

Nyt, jos Herra tulee paljastamaan minulle jotakin sinusta, sisar.

²⁰⁸ Ja teille rukousjonossa, olkaa nyt valmiit, koska en halua pysähtyä käyttäkseni erottamista jokaisen kohdalla, koska se... En voisi tehdä sitä. Mutta olkaa vain valmiit, olkaa uskoen.

²⁰⁹ No niin, jos voisin auttaa sinua, enkä haluaisi tehdä sitä, silloin olisin paha, eikä minun tulisi seistä täällä tässä saarnatuolissa; sen kaltaisena henkilönä, tietenkään ei. Mutta olen saarnannut kovasti. Ja vain odotan hetken, jatkaakseni keskustelua kanssasi.

²¹⁰ Aivan niin kuin meidän Herramme teki tuolle naiselle kaivolla, Hän sanoi: “Tuo Minulle juotavaa.” Näettekö? Mitä Hän oli tekemässä? Tavoittamassa hänen henkeään, nähdäkseen mikä oli vialla. Sitten, kun Hän löysi hänen vaikeutensa, Hän kertoi sen hänelle. Muistatteko, mikä se oli? Hänellä oli ollut viisi aviomiestä; niitä oli kuusi, koska hänellä oli ollut viisi ja se, jonka kanssa hän eli, silloin oli kuudes.

²¹¹ Ja, kun Hän kertoi hänelle, mikä hänen ongelmansa oli, hän sanoi: “Hyvä herra, minä tajuan, että Sinä olet profeetta.

²¹² Näettekö, nuo fariseukset olivat juuri sanoneet, että “Hän oli ennustaja, perkele.” Hän sanoi heille, että se annettaisiin anteeksi silloin. Mutta, kun Pyhä Henki on tullut tekemään sen, ei sitä vastaan puhumista koskaan annettaisi anteeksi.

²⁰¹ Taivaallinen Isä, Sinun käsiisi minä jätän tämän kuulijakunnan. Minä otan jokaisen hengen täällä hallintaani, Jeesuksen Kristuksen kunniaksi ja kirkkaudeksi. Minä pyydän sitä Hänen Nimessänsä. Aamen.

²⁰² Nyt, tämä nainen tässä, uskon hänen kohottaneen kätensä merkiksi, että oli täysin vieras minulle. Minä en tunne häntä. Ehkä tämä on ensimmäinen kerta, kun koskaan olemme olleet näin lähellä toisiamme, ellemme ole ohittaneet toisiamme jossakin kadulla. Mutta Jumala tuntee meidät molemmat. Nyt jos...

²⁰³ Tarkatkaa nyt, ystävät.. Tässä on kuva tänä päivänä Johanneksen 4. luvusta, kun eräs nainen ja mies kohtaavat toisensa ensimmäistä kertaa, Jeesus ja tuo samarialainen nainen. No niin, minä en ole Jeesus, eikä Hän ole tuo samarialainen nainen, on toinen aika, mutta Hänen sama Hensensä on täällä. Tuo nainen seisoo tässä, hän voi olla arvostelija, hän voi olla kristitty, hän voi olla petkuttaja, hänellä voi olla rahantarve, hän saattaa seistä täällä jonkun muun puolesta. Minä en tiedä. En yksinkertaisesti osaisi sanoa sitä. Mutta Jumala tietää. Nyt, jos Hän kertoo minulle, (ja olkoon tämä nainen itse sen tuomari), jos Hän kertoo minulle, tarkalleen, jotakin häntä koskevaa! Mitä tahansa häntä koskevaa, minä en tietäisi sitä. Mutta, jos Hän kertoo minulle jotakin hänestä. Olkoon hän itse sen tuomari.

²⁰⁴ Sitten, jos se on oikein, te tiedätte, että sen on tultava jonkinlaisesta voimasta. Onko näin? Jotkut... Mutta sitten, kuinka te luokittelette tuon Voiman? Se saarnaa Evankeliumia, korottaa Jeesusta Kristusta, kutsuu syntisiä alttarille, parantaa sairaita ja vaivattuja, minkä kaltainen Henki se on, minkä kaltaista hedelmää tuo Henki kantaisi? Samankaltaista hedelmää, jota Jeesus Kristus kantoi, kun Jumalan Henki oli Hänen yllään. Onko se oikein? Se olisi Kristuksen Henki. Tietenkin, riippuu teistä, kumman haluatte valita.

²⁰⁵ Mutta sinulle se olisi Jumala, eikö niin? [Nainen sanoo: "Kyllä olisi."] Kyllä. Koska hän on kristitty.

²⁰⁶ Kuinka minä nyt tiesin, että hän oli kristitty? Koska voin tuntea hänen henkensä tulevan aivan kuin sydämen lyöntien, aivan kuin... [Veli Branham puhaltua pehmeästi kolme kertaa mikrofoniin.] Ja tiedän sen Jumalan Hengen, joka on ylläni, joka voitelee minua nyt, tunnistavan,

silmissäsi, Herra. Mutta se, mitä ihmiset kutsuvat "hullutukseksi", on suurta Sinun silmissäsi.

³⁹ Me olemme nyt niin iloiset siitä, että suuri asia on tapahtunut San Josessa. Täällä istuu saarnaajia joista jotkut kuuluvat Assemblies of God helluntailaisiin, jotkut heistä kuuluvat Church of God -seurakuntaan, Itsenäisiin helluntailaisiin, Yhdistyneisiin helluntailaisiin ja muihin eri ryhmiin. Ja täällä me seisomme heidän välillään, kuulumatta mihinkään organisaatioon, vaan yrittäen seistä välillä, puhuen kaikille. Ja me olemme yksi Sinussa; yksi sydän, yksi mieli, yhdessä paikassa. Mikä aika Pyhän Hengen uusia jotakin! Suo se, Herra. Ole Sinä kanssamme, Herra. Siunaa jokaista edustettuna olevaa kirkkokuntaa täällä. Suo se, Isä. Kaikkia näitä hienoja sananpalvelijoita, kasvakoon heidän seurakuntansa ja menestyköön, Herra. Voikoon sairaut parantua, sokeat nähdä, kuurot kuulla, syntiset pelastua ja täyttyä Pyhällä Hengellä. Voikoon sellainen herätys murtautua esiin tällä seudulla, että se tulee ravistelemaan koko länsirannikkoa. Suo se, Herra. Tulkoon sellainen into veljien keskuuteen, etteivät he yksinkertaisesti voi levätä; yhden sytyttäessä toisen, ja jokaisen seurakunnan mennessä eteenpäin yhtenä yksikkönä, ollen yhdessä toistensa kanssa, murtaen leipää talosta taloon, sydämen yksinkertaisuudessa. Suo se, Herra. Lähetä se herätys, jota me odotamme.

⁴⁰ Siunaa seurakuntaa, kun he tänään iltapäivällä odottavat parantumistaan ja monet pelastumistaan. Ja auta minua, oi Jumala, lukiessani Sinun pyhistä Sanoistasi. Voikoon Pyhä Henki ottaa sen, mikä on Sinun, Herra, ja tuoda sen sydämилlemme. Ja sitten käytä minua, Herra, antamaan tyydyttävän osan Sinun Sanastasi jokaiselle nälkäiselle sydämelle. Kuule minua, minä rukoilin, Isä, Jeesuksen Nimessä minä pyydän sitä. Aamen.

⁴¹ Joku juuri antoi minulle pienen paperilappusen ja sanoi: "Veli Baxter, Kanadasta, lähettää sinulle terveisensä, ja hän on nyt täällä Kaliforniassa, pitämässä kokouksia Concordissa. "Jumala siunatkoon veli Baxteria. George Patterson, oletko sinä täällä? George Patterson, oletko rakennuksessa? Jos olet, vie terveiseni... Jumala siunatkoon sinua, veli Patterson; vie terveiseni veli Baxterille, tuolle hienolle miehelle. Ja, jos joku teistä sieltäpäin haluaa kuulla saarnan miehen saarnaamana, joka tietää kuinka tehdä sen, menkää kuulemaan häntä, jos satutte olemaan lähistöllä; hän on todella ihmeellinen saarnaaja. Me

olimme yhdessä monia, monia vuosia. Rakkauteni veli Baxteria kohtaan ei ole koskaan kuollut, eikä koskaan tule kuolemaan. Hänellä on suuri seurakunta Kanadassa. Hän ei voinut olla enää kanssani, seurakuntansa kysynnän tähden.

⁴² Minä tiedän mitä se on. Jopa tabernaakkelinä tänä päivänä, josta minun säätiöni... Nyt niille ihmisille, jotka lähettävät lahjoituksia tälle säätiölle, lähetetään paluupostissa hallituksen antama numero, ja te saatte vähentää verotuksessa kaiken, mitä lähetätte tälle säätiölle. Se on voittoa tavoittelematon säätiö, ja sitä kutsutaan nimellä "Branham Tabernacle." Ja tiedän noiden luotettujen painostavan minua sanoen: "Rakentakaamme suuri tabernaakkeli, ja sitten sinä pysyt täällä, ja tulkoon ihmiset sinun tykösi." Se kuulostaa hyvältä, mutta se ei ole Jumalan tahto minua varten. On joitakin ihmisiä, joilla ei ole tarpeeksi rahaa tulla luokseni, ja minun täytyy mennä heidän luokseen. Näettekö? Niinpä tiedän, mitä se on, kun teitä painostetaan.

⁴³ Ja veli Baxter sai sen ylleen, joten hänen täytyi jättää kampanjointi ja mennä seurakuntaansa. Herra siunatkoon veli Baxteria. Vie hänelle terveiset henkilökohtaisesti, minun puolestani, tahtoisitko tehdä sen veli.

⁴⁴ Menkäämme nyt Kirjoituksiin noin kahdeksikymmeneksi minuutiksi, lukeaksemme hieman Sanasta, joka ei koskaan petä. Ja te kaikki ihmiset täällä, jotka olette sairaita ja tarvitsette jotakin, antakaa vain itsenne mennä suoraan Sanaan. Aikomukseni oli saarnata tänä iltapäivänä aiheesta *Niin kuin kotka sekoittaa pesänsä*, mutta sain tietää, että pojilla on se täällä ja he ovat myyneet sitä ihmisille kirjan muodossa. Ja sitten, koska kurkkuni on vähän käheä, otin erään toisen tekstin. Ja uskon nyt maininneeni kaiken, mitä minun pitikin mainita. Hyvä on. Menkäämme pyhän Johanneksen 14. lukuun Kirjoituksen lukuamme varten. Ja kuunnelkaa tarkasti, kun luemme kahdeksan ensimmäistä jaetta Johanneksen 14. luvusta.

Älköön teidän sydämenne olko vaivaantunut: te uskotte Jumalaan, uskokaa myös minuun.

Minun Isäni talossa on monia asumuksia: jos se ei olisi niin, minä olisin sanonut sen teille. Minä menen valmistamaan paikan teitä varten.

rukoilla jokaisen puolesta. Sehän on kuitenkin se, mitä te haluatte, eikö niin ihmiset?

¹⁹⁶ Kätten päälle laskeminen. Nyt Jeesus, Hän ei sanonut: "Laskekaa kätenne heidän päälleen ja rukoilkaa." Hän sanoi: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat, jos he laskevat kätensä sairaiden päälle." Hän ei koskaan sanonut "rukoilevat heidän puolestaan", vaan vain "laskevat kätensä heidän päälleen". Rukousohje on: "Kutsukaa seurakunnan vanhimmat ja antakaa heidän voidella öljyllä ja rukoilla heidän puolestaan", se on seurakuntaa varten. Mutta evankelinen parantamisen lahja on vain "laskea kädet sairaan päälle". Me tiedämme sen. Ei "rukoilkaa heidän puolestaan"; "Laskekaa kädet heidän päälleen ja nämä merkit seuraavat!" No niin, mutta se...

¹⁹⁷ Katsokaamme, kuka on... Veli Borders, kuka? Hyvä on. Vain siksi, että Pyhä Henki voi aloittaa ja liikkua keskuudessamme.

¹⁹⁸ Kuulkaahan nyt, en halua kenenkään liikkuvan ympäri. Olkaa nyt hyvät, kaikkialla, olkaa todella vaiti, olkaa kunnioittavat. Tarkoitän nyt, että kun Pyhä Henki tekee jotakin, te voitte ylistää Häntä, oikein, se teidän pitääkin tehdä. Mutta älkää liikkuko ympäri. Istukaa hiljaa. Koska itse kukin teistä on henki. Ja sitten Pyhän Hengen voitelu tulee, ja joku siellä takana sanoo: "Mahtaakohan tuo olla oikeaa", niin minä tunnen sen täällä. Joku siellä aivan takana voi sanoa: "Kuulehan John, tunnetko sinä sen-ja-sen ja sen-ja-sen? Minä olin niin-ja-niin." Näettekö? Se häiritsee.

¹⁹⁹ Näettekö, koska, Iankaikkisen Elämän suuri Henki on kanssamme, ja Se on voidellut minut, silloin tunnen sen aivan samoin kuin sydämen lyönnit. Katsokaahan... Se on kuinka löydän sen. Näettekö, te kosketatte Häntä. Ja sen kautta, kun te rukoilette Häntä ja löydätte suosion ja uskonne koskettaa Häntä; silloin Hän vain... Minä vain luovutan itseni ja Hän puhuu ylitseni ja kertoo minulle. Sitten te ratkaisette onko se oikein tai ei.

²⁰⁰ Nyt, jos Hän tulee tekemään tämän viimeisen kerran, kun nyt olemme aikeissa lopettaa kokouksen muutaman minuutin kuluttua, niin kuinka monet tahtovat sanoa: "Minä vastaanotan sen koko sydämeistäni ja uskon saavani sen mistä tahansa minulla on tarve"? Jumala siunatkoon teitä nyt.

¹⁹⁰ Hän sanoi: “Mutta Minä tunsin, että tulin heikoksi, voimaa lähti Minusta.” Ja Hän katseli ympäri kuulijakuntaa, kunnes löysi tuon pienen naisen. Ja Hän sanoi hänelle: “Sinun uskosi on pelastanut sinut.” Hänellä oli ollut verenvuoto. Muistatteko sitä?

¹⁹¹ Tarkatkaa, nämä kirkonmiehet täällä, te kaikki olette pastoreita. Pastoriveljet, Raamattu sanoo, että “Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iäti.” Onko näin? Ja Raamattu sanoo, että “Hän on Ylipappi, joka nyt on istumassa Jumalan oikealla kädellä, suorittaen esirukouksia meidän tunnustuksemme perusteella.” Hän on Ylipappi, joka voi olla kosketettu heikkouksiemme tuntemisella. Onko se oikein? Näettekö sen? Ylipappi. Jos Hän nyt on sama eilen, tänään ja iäti, silloin samankaltainen kosketus tuottaisi samat tulokset. Onko se oikein?

¹⁹² Katsokaa nyt Häneen. Kuinka te voisitte koskettaa Häntä? Uskollanne. Kurottautukaa ja sanokaa, “Herra Jeesus, minulla on epätoivoinen tarve.”

¹⁹³ Kuulkaa. Pyydän tätä. Älkää rukoilko itsenne puolesta; rukoilkaa jonkun muun puolesta. Ottakaamme se sillä tavalla. Niin ettei kysymys ole teistä itsestänne; rukoilkaa jonkun muun puolesta. Pitäköön Pyhä Henki huolen siitä. Rukoilkaa vain jonkun muun puolesta. Jonkun rakkaanne, jonkun, jonka tunnette jossakin, tai jotakin sen kaltaista, rukoilkaa sen puolesta. Näettehän, että tietäisitte, ettei sillä ole... ettei heidän tarvitse olla täällä. Jumala kuulee rukouksen. Hän tietää, minkä puolesta te rukoilette.

¹⁹⁴ Kuinka monet rakennuksissa ovat vieraita minulle, jotka tietävät etten tiedä teistä mitään? Kohottakaa kätenne. Kiitos. Arvelisin, että jokainen henkilö. Tässä rukous jonossa, jokainen teistä, joka tietää, että olen teille vieras, kohottakaa kätenne. Minä en tunne teitä.

¹⁹⁵ Te käsitätte nyt, että jos yksi pienen naisen kosketus teki Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan heikoksi, niin mitä tämä jono tekisikään minulle, armosta pelastetulle syntiselle? Näettekö, sillä on teille tulkinta: “Enemmän kuin tämän te teette.” Näettekö? Siinä se on teille. Nyt jos minun pitäisi käyttää erottamista puolellekään tuosta rukousjonosta, he luultavasti kantaisivat minut ulos täältä. Se yksinkertaisesti heikentää minua. Siinä on jotakin. Minä en voi tehdä kaikkea sitä. Mutta voin

Ja, jos minä menen ja valmistan paikan teitä varten, minä tulen uudestaan, ja vastaanotan teidät luokseni; että missä minä olen, siellä te myös voitte olla.

...minne minä menen te tiedätte, ja tien te tiedätte.

Tuomas sanoi hänelle: Herra, me emme tiedä, minne sinä menet; ja kuinka me voimme tietää tien?

Jeesus sanoi hänelle: Minä olen tie, totuus, ja elämä: kukaan ei tule Isän tykö, kuin minun kauttani.

Jos te olisitte tunteneet minut, teidän olisi pitänyt tuntea myös minun Isäni: ja tästä lähin te tunnette hänet, ja olette nähneet hänet.

Filippus sanoi hänelle: Herra, näytä meille Isä, ja se riittää meille; (toisin sanoen “tyydyttää meidät.”)

⁴⁵ Se on nyt se, mistä haluan puhua tänä iltapäivänä. Siitä asti, kun inhimillisiä olentoja on ollut, on ihmissydämen kaipaus aina ollut nähdä Jumala. Ja haluan ottaa neljä tapaa, tänä iltapäivänä, ja näyttää teille Jumalan. Ensimmäiseksi haluan ottaa, Jumalan maailmankaikkeudessa, Jumala Sanassansa, Jumala Pojassansa ja Jumala kansassansa. Ja me voisimme ottaa sen monella muullakin tavalla. Mutta haluaisin nyt puhua noista neljästä aiheesta, me tulemme katsomaan sitä neljällä erilaisella tavalla, nähdäksemme voimmeko nähdä Jumalan. No niin, täällä ei ole yhtään henkilöä, joka ei rakastaisi nähdä Häntä. Ettekö te rakastaisikin nähdä Häntä? Minä haluaisin nähdä Hänet. Niinpä, jos Hän on Jumala, jonka me tiedämme Hänen olevan, niin miksi me sitten emme voi nähdä Häntä?

⁴⁶ Job, joka on Raamatun vanhin Kirja, hän erään kerran sanoi jotakin tähän tapaan: “Jos vain tietäisin, missä Hän asuu, menisin ja kolkuttaisin Hänen ovellensa. Ja haluaisin puhua Hänelle.” Ja hän pääsi puhumaan Jumalalle. Jumala sanoi hänelle, että hän vyöttäisi itsensä kuin mies, sillä Hän tulisi puhumaan hänelle. Ja Hän tuli alas pyörretulessa ja puhui Jobille.

⁴⁷ Se muistuttaa minua eräästä tapauksesta siellä lähellä paikkaa, jossa asumme. Me asuimme Ohio-virran rannalla. Ja siellä oli eräs pieni poika, joka kävi eräässä tietystä pyhäkoulussa, meidän seutumme baptistien pyhäkoulussa, ja hän oli hyvin innostunut. Eräänä päivänä

hän kysyi äidiltään: “Jos tämä suuri Henkilö, jota kutsutaan Jumalaksi, ja jota me menemme kirkkoon palvomaan, jos Hän on niin suuri Henkilö, niin mahtaisitkohan sinä antaa minun nähdä Hänet? Minä haluaisin nähdä Hänet.”

⁴⁸ “Oi”, äiti sanoi nuorimmalleen, “sinun täytyy kysyä sitä pyhäkoulunopettajaltasi, äiti ei kykene vastaamaan siihen.”

⁴⁹ Niinpä hän pyhäkoulussa puhui asiasta tälle opettajalle, ja tämä sanoi: “Minä myöskään en kykene vastaamaan siihen, joten sinun on parasta kysyä pastorilta.”

⁵⁰ Ja saarnan jälkeen he kysyivät asiaa pastorilta. Ja pastori sanoi: “Ei, poikaseni”, hän sanoi, “kukaan ei voi nähdä Jumalaa.” Hän sanoi: “Jumala on aivan kuin ilmaa, etkä sinä voi nähdä Häntä.” Ja se tietenkään ei tyydyttänyt tuota pikkumiestä.

⁵¹ Ja hänellä oli tapana seurustella erään vanhan miehen kanssa Ohio-joella. Ja tämä oli vanha tyypillinen kalastaja, harmaantuvine partoineen, noin kuusikymmentäviisi- tai seitsemänkymmentävuotias, joka eli siellä pienessä hökkeliveneessä. Ja minä olen itsekin kalastanut hänen kanssaan, ja meillä oli tapana mennä saarten ympäri, kalastaa ja asettaa laskinkoukkuja. Niinpä tämä pikkumies oli hänen kanssaan yhtenä päivänä siellä virralla. Ja matkalla takaisin, tuli myrsky ja heidän piti kiireesti mennä rantaan, ja vetää tuo pieni vene maalle, koska aallokko nousi niin hirvittävän suureksi ja vaahtopäiseksi, että se olisi kaatanut nurin tuon pienen veneen. Niinpä sen jälkeen, kun myrsky oli ohitse, ja he tulivat esiin puiden takaa, he työnsivät tuon pienen veneen irti rannasta ja lähtivät virran mukana, ja siinä kohden Ohio-joki on noin mailin levyinen. He lähtivät ajautumaan alas virtaa, vanhan kalastajan soutuessa.

⁵² Ja, sillä aikaa, kun he olivat lymynneet siellä puun takana, tuo vanha kalastaja oli kertonut tälle pienelle pojalle, (tämän kysyttyä sitä häneltä), miksi hän ei ollut naimisissa ja miksi hänellä ei ollut ketään huolehtimassa hänestä. Ja hän sanoi: ”Oi, poikaseni, on Joku, joka pitää huolen minusta. Ja syy, miksi en ole naimisissa, on se, että vaimoni on Taivaassa, odottaen minua.” Ja niin hän jatkoi kertomusta.

⁵³ Ja heidän mennessään alas virtaa itää kohden tuossa pikkuveneessä, olivat tämän vanhan kalastajan kasvot ylävirtaa, länttä kohden, oli

on, jos Se tekee samoja tekoja, joita Jeesus teki; koska Hän sanoi: “Hän, joka uskoo Minuun, on myös tekevä niitä tekoja, joita Minä teen.”

¹⁸⁵ Te tiedätte Raamatun sanovan tuossa samassa luvussa, Johanneksen evankeliumi 14: “Niitä tekoja, joita Minä teen, on hän myös tekevä; jopa enemmänkin kuin nämä, on hän tekevä, sillä Minä menen Isäni tykö.” Tiedän Kuningas Jaakon käännöksen ilmaisevan sen “suurempia”. Se ei voisi olla suurempia; alkuperäinen sanoo “enemmän”. Koska Hän pysäytti luonnon, herätti kuolleita ja teki kaikenlaista. Te ette voisi tehdä mitään suurempia tekoja kuin, mitä Hän teki. Mutta Seurakunta tekisi enemmän niitä, koska, samanaikaisesti kuin meillä on kokous täällä, heillä on kokoukset Afrikassa, Brasiliassa ja kaikkialla ympäri maailman, näettehän, ja niin se on enemmän. Jumala oli silloin julkituotuna yhdessä henkilössä, Pojassansa Jeesuksessa; nyt Hän on julkituotu Seurakunnassansa, maailmanlaajuisesti. Mutta sama Henki tekee samoja tekoja! Yhtenä päivänä...

¹⁸⁶ Teille, joilla ei ole rukouskorttia. Onko kuulijakunnassa vielä yhtään rukouskorttia? Jos on, sinun täytyy tulla jonoon. Te, jotka olette ilman rukouskortteja, siellä oli eräs nainen...

¹⁸⁷ Sanokaamme se tällä tavalla, sitä ei ole kirjoitettu näin, mutta eräällä naisella kerran oli verenvuoto, eikä hän tiennyt kuinka pääsisi Jeesuksen luo. Mutta hän sanoi: “Jos vain voin koskettaa Hänen vaatteensa lievettä, uskon Häneen, ja minä tulen olemaan parantunut.” Kuinka monet ovat lukeneet tuon kertomuksen? Aivan varmasti me olemme

¹⁸⁸ Ja nyt hän livahti väkijoukon lävitse, kaikkien arvostelijoiden ohitse, ja kosketti Hänen vaatettaan. Nyt nuo palestiinalaiset vaatekappaleet, ne riippuivat väljinä ja heillä oli sen alla alusvaate. Hän ei nyt tuntenut kosketusta fyysisesti, mutta Hän kysyi: “Kuka kosketti Minua?” Kun hän oli koskettanut Häntä ja mennyt takaisin kuulijakunnan keskelle. “Kuka kosketti Minua?”

¹⁸⁹ Ja Pietari nuhteli Häntä sanoen: “Herra, miksi Sinä sanot sellaista? Jokainenhan koskettaa Sinua, ja miksi sitten sanot: ‘Kuka kosketti Minua?’” Raamattu sanoi hänen nuhdelleen Häntä.

saarnaamaan, mutta minulla on lahja nähdä ennalta asioita, kertoa esiin ja kertoa ennalta.

¹⁸⁰ Sillä Raamatussa sanotaan, että lähetettiin apostolit, profeetat, evankelistat, opettajat ja pastorit, kaikki nämä Seurakunnan täydellistytämiseksi. Jumala asetti ne Seurakuntaan. Ja siellä on yhdeksän hengellistä lahjaa, jotka voimme saada käsiimme, ja niin edelleen, ja rukoilkaa hartaasti parhaita lahjoja ja tuokaa ne esiin sillä tavalla. Mutta nämä toiset ovat Jumalan ennalta määräämät lahjat, Jumala asettaa ne Seurakuntaan.

¹⁸¹ Tulossa olevalle ajanjaksolle, Hän... Johannes Kastaja oli erikoisedelläkäviä tuota ajanjaksoa varten. Jumala vain ennalta määräsi hänet tekemään sen työn. Uskotteko te sitä? Varmasti, Jumala teki sen. Jeesus sanoi: "Menittekö te katsomaan profeettaa?" Hän sanoi: "Hän oli enemmän kuin profeetta." Näettekö? Johannes ei tiennyt sitä, mutta Jeesus tiesi sen. Näettekö?

¹⁸² Ja Jeremia, ennen kuin hän oli syntynyt, Jumala sanoi: "Minä tunsin sinut, pyhitin sinut, ja määräsin sinut profeetaksi kansakunnille." Se on totta, eikö olekin?

¹⁸³ Nyt, kun Jeesus oli täällä maan päällä, Hän sanoi, kun Hän oli lähdössä, Hän sanoi: "Pieni hetki eikä maailma..." Älä unohda tätä kristitty ystävä. "Pieni hetki eikä maailma Minua enää näe; kuitenkin te näette Minut, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne, ja teissä, aina maailman loppuun asti." Sanoiko Hän sen? Hän olisi kanssamme maailman loppuun asti. Raamattu sanoo että, "Hän on sama eilen, tänään ja iäti." Se merkitsee, että Hän on sama periaatteessa, sama voimassa. Ainoa ero Jeesuksessa tänä päivänä maan päällä verrattuna siihen mitä Hän oli silloin, on se, että tänä päivänä Hän on täällä Pyhän Hengen muodossa. Hänen lihan ruumiinsa istuu Jumalan oikealla kädellä Taivaassa. Jonakin päivänä Hän on tuleva, ja silloin ne, jotka ovat Kristuksessa, tulevat nousemaan ylös ja menemään Hänen kanssaan. Näettekö? Sitä me odotamme, tuota päivää. Mutta Hänen Henkensä, kaiken Sen voiman ja julkitulemisen kanssa, on annettu uskovaisten Ruumiille kautta maailman.

¹⁸⁴ Nyt tämä Herran Enkeli, jos se ei suorita ja tee samoja tekoja, joita Jeesus teki, silloin se ei ole se Henki, joka oli Jeesuksen yllä. Mutta Se

iltapäivä ja aurinko oli laskemassa. Ja sateen jälkeen tuli esiin sateenkaari.

⁵⁴ Ja, oi, mielestäni mitä kaunein hetki! Kun sade on pessyt kaiken lian pois puista, ja ne näyttävät kauniin vihreiltä alkuperäisissä väreissään. Kaikki kukat ovat kauniita, ja ilmakehä on kirkas ja tuoksu ruusulta. Se on kaikkein kauneimmillaan sateen jälkeen.

⁵⁵ Mielestäni se muistuttaa minua ajasta herätyksen jälkeen, kun Pyhä Henki on tullut ja pessyt kaiken pölyn pois ja on tehnyt suloisiksi meidät jälleen Herran edessä. Vain seistä Herran Läsnäolossa... Kuten minä tänä iltapäivänä, vain kylpien täällä Herran Jeesuksen Läsnäolossa. Pyhän Hengen ottaessa kaikki epäilykset, pelot ja muut asiat pois meistä, ja me seisomme yhdessä, sen jälkeen, kun sade Taivaasta on täyttänyt sielumme.

⁵⁶ Kun tämä kalastaja alkoi soutaa, huomasi tämä pikkumies kyynelten alkavan valua alas vanhan kalastajan kasvoilta. Ja hän kääntyi katsomaan nähdäkseen, mitä hän katsoi, ja siellä oli sateenkaari yli taivaan. Niinpä tämä pikkumies, joka istui siellä perässä, innostui, ja hän nousi ylös, juoksi ja lankesi tämän vanhan kalastajan syliin. Ja hän sanoi: "Haluan kysyä sinulta jotakin, johon äitini, pyhäkoulun opettajani, eikä pastorini osaa vastata minulle."

⁵⁷ Ja vanha kalastaja lakkasi soutamasta ja sanoi: "Mitä se on, poikaseni?"

⁵⁸ Hän sanoi: "Huomasin sinun katselevan tuota sateenkaarta." Hän sanoi: "Ja he kertovat minulle, että Jumala on pannut sen sinne ylös."

Hän sanoi: "Se on totta, poikani."

Hän sanoi: "Jos Jumala on niin suuri, voiko kukaan nähdä Häntä?"

⁵⁹ Ja tuo vanha kalastaja piti tuota pientä poikaa rintaansa vasten ja sanoi: "Olkoot siunaukset ylläsi, poikani! Salli minun kertoa sinulle jotakin. Kaikki, mitä minä olen nähnyt viimeisten viidenkymmenen vuoden aikana, on ollut Jumala."

⁶⁰ Siellä oli niin paljon Jumalaa sisäpuolella, kunnes hän voi nähdä Hänet ulkopuolellakin. No niin, ainoa tapa, miten koskaan kykenette

näkemään Jumalan, on saada Hänet ensin sisäpuolellemme, ja antaa Hänen katsoa silmiemme lävitse, ja Hän tulee ilmoittamaan itsensä.

⁶¹ Tietenkin, Jumala on maailmankaikkeudessa. Kukaan oikeassa mielentilassaan ei voisi ajatella... Menkää tänne Mount Palomarille täällä Los Angelesissa, tai jonnekin muualle, ja katsokaa sitä, noita valokuvia, jotka on otettu siellä. Ja sieltä, tuosta suuresta tähtitornista, te voitte nähdä sadan kahdenkymmenen miljoonan valovuoden päähän. Muuttakaa se maileiksi, niin näette missä olisitte. Tehän voisitte kirjoittaa rivin yhdeksikköjä tämän kaupungin ympäri, eikä se vielä ilmoittaisi sitä maileina. Sen takana siellä on yhä aurinkokuntia, kauempana kuin se. Ja, kun sitä katsoo, on vain yksi asia, jonka voitte tehdä, se on kohottaa kätenne ja laulaa: "Kuinka Suuri Sinä oletkaan! Kuinka Suuri Sinä oletkaan!" Jokaisen taivaankappaleen kiertäessä rataansa niin täydellisesti, kunnes he voivat sanoa auringon ja kuun pimennykset minuutilleen kaksikymmentä vuotta etukäteen. Jumalan niin täydellisesti ajoittamina!

⁶² Ja sitten, jos panette merkille, kuinka Jumala luonnossa liikkuu maailmankaikkeutensa keskellä. Kuinka maailma on hieman kallellaan, tuomaan kuuma ja kylmä ilma yhteen, aikaansaamaan sateen kasvattamaan teille satonne. Kuinka Jumala elääkään maailmankaikkeudessa! Uskotteko sitä? Varmasti Hän elää.

⁶³ Ja jonkin aikaa sitten keskustelin erään henkilön kanssa aiheesta Jumala. Se oli siellä Kentuckyssa. Ja hän sanoi minulle... Hän oli jumalankieltäjä. Herra Wood ja minä olimme olleet metsästämissä oravia ja me menimme kysymään häneltä voisimmeko metsästä hänen maallaan. Ja hän antoi luvan.

⁶⁴ Veli Wood sanoi: "Minä ja pastorini haluamme mennä metsästäämään."

⁶⁵ Hän sanoi: "Wood, tarkoitatko, että olet vajonnut niin alas, että sinun täytyy kuljettaa saarnaajaa mukanasi koko ajan?"

⁶⁶ Ja hän sanoi: "Ei, tämä on vain pastorini. Hän pitää metsästämisestä."

⁶⁷ Olin ollut leiriytyneenä ulos noin kaksi viikkoa ja partani oli noin puolen tuuman pituinen; ja olin niin likainen kuin vain voi olla maassa

on teitä lähinnä. Hän on jo maksanut pastorille, jotta hän huolehtisi teistä, hänelle on jo maksettu; hän sai Pyhän Hengen, hänellä on Jumalan siunaukset, ja terveys ja ilmestys ja hän voi ruokkia sielunne! Niinpä tulkaa ja liittykää johonkin näistä seurakunnista, ja se on paras asia, minkä voitte tehdä pitääksenne henkenne ravittuna ja liikkuaksenne eteenpäin. Jumala olkoon kanssanne.

¹⁷⁷ No niin, me emme väitä olevamme mitään sen enempää kuin teidän veljenne. Nyt, jos Ylöstempaus tulisi tänä päivänä, ja Jumala ottaisi kotiin ensin ne, jotka ovat arvollisia, olisin minä viimeinen lähtemään tältä korokkeelta. Se on totta. Minä synnyin väärään aikaan. Minä... Kun te, monet teistä helluntailais-saarnaajista täällä, jotka olette vanhempia kuin minä, kun te olitte saarnaamassa täällä ulkona kaduilla silloin, kun vaino oli raskain, olitte te tasoittamassa teitä minun kuljettavakseni. Te kerroitte ihmisille, että nämä asiat tapahtuisivat. Teidän täytyi raivata tienne kaiken kaltaisten pensaikkojen lävitse ja kivikasojen ylitse. Näettekö? Minä olen vain pieni lapsi. Te olette niitä, te veljet, jotka olette tuoneet minut tänne. Te olette ne veljet ja sisaret, jotka olette tehneet näitä asioita. Te vain puhuitte siitä ihmisille ja kerroitte heille, että se tulisi. Te laskitte perustuksen. Yksi on kirvesmies, toinen on putkimies, toinen on sähkömies. Jumalan huonetta rakennetaan. Näettekö? Ja nyt, kun menemme eteenpäin, on kullakin oma paikkansa. Ja me haluamme nyt, että te ihmiset kunnioitatte ja arvostatte veljiämme ja näitä seurakuntia. Ja kasvakoon Jumalan Valtakunta ja lisääntyköön jatkuvasti, on meidän rukouksemme.

¹⁷⁸ Siis, minä en voi parantaa. Pyhä Henki on jo ostanut parantumisen. Kuinka moni tietää sen? Kristus teki sen Golgatalla. Ainoa asia on, että ehkä nämä miehet täällä, he ovat sanapalvelijoita, he voisivat ottaa Jumalan Sanan. Minä en uskaltaisi seistä heidän edessään Jumalan Sanan kanssa ja sanoa mitään vastakkaista; koska heidät on kutsuttu, se on heidän virkansa, he saarnaavat, he tietävät mistä puhuvat. Niinpä minä vain kuuntelen, mitä he sanovat, ja sanon "aamen", ja jatkan eteenpäin, koska he ovat jumalan miehiä. Seuraan heitä ja näen heidän pysyvän Raamatussa, ja kertovan Totuuden.

¹⁷⁹ No niin, minä en ole paljon mitään saarnaamaan. Mutta minun lahjani on näkemisen lahja. Se on... Jeesus oli saarnaaja. Hän myös oli näkijä. Ja minä osaltani, minulla ei ole tarpeeksi koulusivistystä

¹⁷¹ Kaksikymmentäviisi, 26, 27, 20, 29, 30, tulkooot he nyt. Me kutsumme heidät tällä tavalla siksi, ettei pääse tulemaan mitään tungosta, tiedättehan, ettei käveltäisi ympäri niin paljon. Hyvä on. Kolmekymmentä, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40. Oikein, siirtykää suoraan sinne ja he asettavat teidät paikallenne jonoon. Jos ette pääse liikkumaan, antakaa jonkun tietää, ja he kantavat teidät.

¹⁷² Kuinka monella ei nyt ole rukouskorttia, kohottakaa kätenne ja sanokaa: "Minä haluan Jumalan parantavan minut tänä iltapäivänä." En välitä, keitä olette tai mistä olette, sanokaa vain: "Haluan Jumalan parantavan minut Minä uskon."

¹⁷³ Hyvä on, neljästäkymmenestä viiteenkymmeneen, tulkooot he nyt. Nouskoon jokainen ylös, jolla on rukouskortti, ja tulkoon nyt tänne, te, joilla on rukouskortit. Me vain odotamme nyt muutaman minuutin ja sitten rupeamme rukoilemaan jonossa olevien sairaiden puolesta.

¹⁷⁴ Meidän pitäisi selviytyä siitä kymmenessä tai viidessätoista minuutissa, joten olkaa nyt kärsivälliset kanssamme hetken aikaa. Ja rukoilkaa kaikella, mitä teissä on. Haluan teidän kaikkien nyt katsovan tännepäin. Muistakaa nyt...

¹⁷⁵ Onko täällä ketään vierasta, joka ei koskaan ole ollut yhdessäkään kokouksista aikaisemmin? Näyttää olevan melkoisesti. Olemme onnelliset täällä olostanne. Luotamme siihen, että jatkatte käymistä tämän kaltaisissa kokouksissa, missä Pyhä Henki... Jos ette ole jonkun luonnoltaan Täyden Evankeliumin seurakunnan jäsen, niin haluaisimme pyytää teitä, jos rakastatte sen tyyppisiä kokouksia, joissa Pyhä Henki tulee sisään ja liikkuu. Katsokaa näitä saarnaajia täällä, he asuvat ympäri tätä seutua ja he ottavat teidät ilolla vastaan seurakuntiinsa..

¹⁷⁶ Haluan nyt sanoa tämän jokaiselle henkilölle, joka on käännytetty tällä viikolla täällä, katsokaa tätä saarnaajien joukkoa, he seisovat saman asian puolesta kuin minäkin. Me olemme täysin samoja. Me uskomme täyteen Evankeliumiin, Pyhän Hengen kasteeseen ja kaikkiin näihin asioihin. Kaikki nämä saarnaajat täällä, me olemme kaikki aivan tarkalleen samoja. Ja me haluamme teidän liittyvän heidän seurakuntiinsa, niin että voitte jatkaa eteenpäin. Laupias samarialainen on kulkenut nyt ohitse ja kaatanut öljyä haavoihinne, Hän on nyt ottanut teidät ja haluaa teidän menevän yhteen näistä majataloista täällä, mikä

makaamisesta ja leirielämästä. Millä olin siellä ulkona lepäämässä. Se on minun tapani levätä, koska löysin Jumalan luonnossa. Se oli ensimmäinen Raamattuni, Jumala luonnossansa, maailmankaikkeudessaan.

⁶⁸ Ja hän sanoi: "No niin, ei kai siinä ole mitään vikaa seurustella saarnaajien kanssa." Hän sanoi: "Mutta tiedätkö, minulla on omat ajatukseni noista asioista." Hän sanoi: "Minä en usko minkään kaltaiseen uskontoon." Ja siellä oli eräs toinen mies istumassa hänen kanssaan. Ja me jatkoimme keskustelua uskonnosta, (he jatkoivat), hetken. Ja minä vain seisoin siellä, syöden omenaa, jonka olin nostanut maasta.

⁶⁹ Ja häntä, tätä vanhaa miestä pidettiin jumalankieltäjänä ja hän sanoi: "Olen usein ihmetellyt erästä asiaa, ja haluaisin tavata erään saarnaajan." Ja hän sanoi: "Hänet, joka oli kerran täällä Actonissa." Hän sanoi: "Tiedätkö, tuo vanha sisar, joka asuu täällä mäen päällä; en voi juuri nyt muistaa hänen nimeään." Hän sanoi: "Tuo mies seisoi siellä metodistien leirintäalueella", metodistikirkon tukemana. Se on outoa, mutta se tapahtui. Ja me olimme pitämässä parantamiskampanjaa.

⁷⁰ No niin, teidän metodistien tulisi uskoa siihen. John Wesley uskoi siihen. Varmasti hän uskoi. Kaikki aikaisemmat uskonpuhdistajat uskoivat Jumalalliseen parantamiseen.

⁷¹ Ja hän sanoi: "Seisten siellä kokouksessa tuona iltana, tämä mies puhui tämän vanhan naisen sisarelle, joka asuu täällä. Jonka puolesta vaimoni, minä ja hänen miehensä teimme kaiken minkä voimme, (hänellä oli syöpä niin pitkällä, että lääkärit olivat luopuneet hänestä viikkoja aikaisemmin), ja tuona aamuna me olimme panneet hänen alleen alusastian vuoteeseen." Hän sanoi: "Hän oli niin huonossa kunnossa!" Ja hän sanoi: "Hänen sisarensa oli siellä kokouksessa. Ja tämä saarnaaja kutsui tätä naista nimeltä ja käski häntä tulemaan tänne ja laskemaan nenäliinan tämän syöpää sairastavan sisarensa päälle. Ja hän teki sen tuona yönä. Ja seuraavana aamuna tämä söi kinkkua ja muni ja paistettua omenapiirakkaa aamiaiseksi." Hän sanoi: "Jonakin päivänä haluaisin tavata tuon saarnaajan." Minä vain seisoin siellä.

Ja minä kysyin: "Tuntisitko tuon saarnaajan?"

⁷² Hän sanoi: “Ei, en tunne häntä.” Ja veli Wood katsoi minua ja iski silmää.

⁷³ Ja minä sanoin: “Tarkoitatko sanoa minulle, että et usko, että on olemassa Jumala?” Hän sanoi: “Minä en usko ennen kuin voin nähdä.”

Minä sanoin: “Kuinka vanha on tuo omenapuu?”

“Oi”, hän sanoi, “minä istutin sen noin neljäkymmentä vuotta sitten.”

⁷⁴ Minä sanoin: “On vasta syyskuun alku, eikä meillä vielä ole ollut mitään kylmiä ilmoja. Mutta kerrohan minulle, mikä on se, joka puhuu, se Älykkyys, joka puhuu tuolle puulle ja saa sen mahlan menemään alas juuriin ja kätkeytymään talveksi? Kaada vettä tolpan päähän ja katso tekeekö se sitä, tai aseta astiallinen vettä sen päähän ja katso, josko se menee alas ja kätkeytyy maahan, paetakseen kylmää. Jos se ei tekisi sitä, tappaisi kylmä ilma tuon puun välittömästi. Mutta joku Älykkyys saa mahlan menemään maahan, pois tuosta puusta, ja pitää sen lämpimänä; se menee pois lehdistä, jotka putoavat maahan ja se menee pois puusta. Ja seuraavana keväänä, ennen kuin ilmat ovat edes tasaantuneet, tulee mahla takaisin, tuoden mukanaan uuden elämän. Selitä se minulle. Kerro minulle mikä sen tekee?”

Hän sanoi: “En ole koskaan ajatellut sitä aikaisemmin.”

⁷⁵ Minä sanoin: “Se on Jumala maailmankaikkeudessaan. Jumala ajoittaa kaiken täsmälleen oikein.”

Hän sanoi: “Mikä sinun nimesi on?”

Minä sanoin: “Minä olen veli Branham.”

⁷⁶ Hän sanoi: “Se oli tuon miehen nimi, joka oli siellä.” Minä sanoin: “Niin oli.”

⁷⁷ Hän sanoi: “Kaiken parran kanssa ja oravan veren peittämänä, sinäkö?” Minä sanoin: “Sama se, minä olen tuo henkilö.” Hän sanoi: “Kuinka sinä tunsit tuon naisen?” Minä sanoin: “En tuntenut häntä.”

⁷⁸ “Kuinka tiesit, että hän tulisi terveeksi?” Hän sanoi: “Hän juuri kulki tästä ohi, hetki sitten, kävellen miehensä kanssa.”

¹⁶² Miksi me sitten sanomme, “Näytä meille Isä, ja se tyydyttää meidät”? Me näemme Isän. Me näemme Isän.

¹⁶³ Kun katson tänne ulos ja näen auringonlaskun, minä näen Isän. Kun näen auringon nousun, näen Isän. Kun kuulen villien eläinten kutsun, näen Isän. Kun näen kukkien kukkivan, näen Isän. Ettekö tekin?

¹⁶⁴ Näen Hänet Hänen Sanassansa joka kerta, kun otan Hänen Sanansa lupauksen, näen Isän.

¹⁶⁵ Katsoessani Jeesusta, näen Isän ilmaisevan itsensä Pojan kautta.

¹⁶⁶ Katsoessani Hänen ihmisiään, näen Isän; näen Hänen toimivan kansansa keskuudessa, ilmaisten itsensä jatkaen työtään. “Näytä minulle Isä.” Hän on täällä juuri nyt tänä iltapäivänä, työskennellen ihmistensä keskuudessa, ihmisissään, ihmistensä kautta, ihmistensä ylitse. Halleluja! Jumala on ihmisissään.

¹⁶⁷ Rukoilkaamme. [Tyhjä kohta nauhassa.] Ylistys Jumalalle! Rakastatteko te Häntä? Hyvä on.

¹⁶⁸ Uskon Billyn kertoneen minulle, että hän jakoi viisikymmentä rukouskorttia. Hyvä on. Rukouskortti numero yksi, kohota kätesi nopeasti niin, että voimme nähdä sen, ja tule nopeasti rukousjonoon. Me tulemme näkemään jotakin tapahtuvan. Minä... Odotatteko te sitä? Rukouskortti numero yksi, kenellä se on? Kutsun rukouskorttia numero yksi. Mikä kirjain se oli? E.

¹⁶⁹ Rukouskortti E, numero yksi, kohota kätesi. Numero kaksi. Hyvä on. Numero kolme, numero neljä. Tulkaa suoraan tänne. Numero viisi, kuusi, seitsemän. Oikein, nouskaa seisomaan sitä mukaan, kun kutsun. Seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, muodostakaa vain jono nyt.

¹⁷⁰ Kuinka monella ei ole rukouskorttia, kohottakaa kätenne. Uskotteko te, että Jumala on ihmisissään? Tuo sama Jumala, joka käveli Galileassa, Jeesuksessa Kristuksessa, uskotteko, että Hän on täällä tänä päivänä, teissä, tuo sama Henki, joka oli Jeesuksessa? Hän on neitseestä syntynyt Jumalan Poika. Ja te olette adoptoituja (lapseksi otettuja) poikia, Hänen mukaansa. Tuo sama Henki, joka oli Hänessä, on teissä. Hyvä on.

¹⁵⁶ Sen vuoksi Filippus sanoi: “Näytä meille Isä, ja se tyydyttää meidät.”

¹⁵⁷ Minä olen vakuuttunut tänä päivänä, että voin nähdä Jumalan kaikkialla minne katson! Enkä vain näe Häntä, vaan tunnen Hänet ja tiedän, että Hän on täällä! Niin kuin runontekijä sanoi: “Te kysytte minulta, kuinka tiedän Hänen elävän. Hän elää sydämessäni.” Tarkkaan Hänen Henkeään ja näen Sen liikuttavan minua. Jokin liikuttaa teitä, Pyhä Henki. Jumala on täällä tänä päivänä, ystävät. Jumala on täällä.

¹⁵⁸ Hän on ulkona luonnossansa, kesässä ja talvessa, lehdissä, kukissa, linnuissa, eläimissä. Hän on auringonlaskussa, auringonnousussa. Hän on aurinkokunnassa. Hän on kaikkialla! Jumala on kaikkialla! Hän on maailmankaikkeudessa.

¹⁵⁹ Jumala on Sanassansa. Kuka tahansa voi ottaa Hänen Sanansa, minkä tahansa lupauksen... Sanon tämän ääninauhalle. Jos te otatte oikean mielen asenteen mitä tahansa jumalallista Jumalan lupausta kohtaan, saa se sen tapahtumaan. Sitä ajattelen Hänen Sanastansa. Ottakaa mikä tahansa lupaus Täällä Raamatussa, ja ottakaa oikea mielen asenne sitä kohtaan, ja Jumala on tuova sen tapahtumaan teille. Jumala on Sanassansa.

¹⁶⁰ Jumala on Pojassansa. Hän oli Jumalallinen. Hän oli Jumalan Poika. Uskon sen kaikella mitä minussa on. Minä uskon sen. Kyllä vaan. Hän ei ollut enempää... Hän oli profeetta, Hän oli saarnaaja, Hän oli laulaja. Hän oli Jumala, Jumala julkituotuna lihassa. Jumala tuli alas lihassa, sovittaakseen maailman itsensä kanssa. Sitten tuo ihmeellinen Jumalan Poika kuoli. Ja, kun Hän kuoli, Hän antoi Elämänsä. Hän nousi jälleen ylös pääsiäisenä, ja Jumala nosti ylös Hänen ruumiinsa ja asetti sen oikealle puolellensa, ja lähetti Pyhän Hengen takaisin jatkamaan itsensä julkituomista ihmisten keskuudessa.

¹⁶¹ Ja tuo sama Henki, joka oli Jeesuksessa Kristuksessa, on keskuudessamme tänä päivänä, julkituoden itsensä jatkuvasti ihmisille, samoin merkein, samoin ihmein, antaen heille saman Pyhän Hengen, puhuen samankaltaisilla kielillä, antaen samankaltaisen tulkinnan, nähdessä näkyjä, liikkuen kuulijakunnan ylle, parantaen sairaita, aivan tarkalleen niin kuin Hän teki alussa. Jumala on ihmisissään!

Minä sanoin: “Minä en tiennyt sitä.”

Hän kysyi: “Paransitko sinä hänet?”

⁷⁹ Minä sanoin: “En. Jumala näytti sen minulle, Jumala paransi hänet, se oli Hänen hämmästyttävä armonsa!”

⁸⁰ Hän oli syömässä omenaa ja puraishi siitä. Hän käänsi päänsä ja sanoi: “Voitte mennä metsästämään oravia.”

⁸¹ Katsoin, ja kyynleet juoksivat hänen poskiltaan. Panin käsivarteni hänen ympärilleen, ja sanoin: “Veli, sinä uskot Häneen, etkö uskokin? “Hän nyökkäsi päätään, kääntyi ympäri ja käveli kanatarhaan. Oi, Jumala on maailmankaikkeudessa!

⁸² Jokin aika sitten eräs jumalankieltäjä kulki yli maan, vuosia sitten, 40, 50, 60 vuotta sitten, tehden käännynäisiä. Ja hän oli niin terävä-älyinen älykkyydessään, etteivät nykyaikaiset saarnaajat, älykkyydestä puheen ollen, kyenneet saamaan häntä kiinni mistään. Ja hän teki käännynäisiä jumalankieltäjäopille. Ja kerran hänen terveytensä murtui; hän meni ylös Coloradoon, lähelle sitä karjatilaa, jossa minulla oli tapana paimentaa ja työskennellä. Hän oli siellä pitämässä lomaa. Mies, jonka tunnen, ja hänen isänsä olivat raivanneet polun sinne hänen pystyttää leirinsä. Ja yhtenä päivänä ollessaan tulossa pois sieltä, hän pysähtyi. Ja hän katsoi kallioita ja sanoi: “Mistä te olette tulleet? Kuinka olette tulleet sinne?” Ja tuulet alkoivat puhaltaa. Hän sanoi: “Olenko minä ollut väärässä koko ajan? Jos on olemassa Jumala, puhukoon Hän minulle!”

⁸³ Siellä oli tuo jumalankieltäjä, jota saarnaajat eivät ketkään voineet vastustaa, hän oli niin viisas sanoissaan, että he pelkäsivät häntä. Mutta Raamattu sanoo: “Jos he vaikenivat, tulevat kivet välittömästi huutamaan.” Jumalalla on tiensä tehdä asioita. Kivet huusivat! Ja siellä polvillansa, kasvot maata vasten, hän luovutti epäuskon henkensä Jumalalle, ja hänestä tuli suloinen, nöyrä kristitty. “Jos he vaikenivat, luonto tulee huutamaan.”

⁸⁴ Minä olen metsästäjä. Minä rakastan metsästämistä, koska metsistä löysin Jumalan ensin. Kun ensin halusin palvella Häntä, en tiennyt kuinka rukoilla. Ja meidän perheessämme ei koskaan käyty kirkossa; sukuni oli katolista. Irlantilaisia luonnoltaan, sekä isäni, että äitini; paitsi

isoisäni oli intiaani. Ja sitten he... Minä en tiennyt kuinka rukoilla. Ja, kun halusin pelastua, niin tiedätekö, mitä ensin tein? Istuin alas ja kirjoitin Jumalalle kirjeen, ja kerroin Hänelle, että olin pahoillani siitä, mitä olin tehnyt, viedäkseni sen sinne ulos metsään, polulle, jossa minulle aina tuli omituinen tunne, kulkiessani näiden paikkojen ohi, ja kiinnittääkseni sen sinne puuhun, niin että Hän voisi lukea sen kulkiessani ohi, koska tiesin Hänen elävän jossakin siellä metsissä. Olin nähnyt liian monia asioita tapahtuvan; tiesin, että Hän eli jossakin. Ja minä ajattelin: "Hän, joka on aivan vapaa synnistä, olisi jossakin paikassa ulkona, jossa olisi puhdasta, ja jossa ei ollut ihmisiä." Saatoin löytää Hänet sieltä paremmin kuin näistä paikoista, jotka ihmiset ovat niin saastuttaneet. Opin tuntemaan ensimmäisen Raamattuni luonnosta.

⁸⁵ Tai, te voitte ottaa nämä pienet ankat. Ne tulevat täältä etelästä ja lentävät sinne kauas Kanadaan ja pesivät siellä. Ne munivat munansa, ja pienet ankat syntyvät siellä. Se tapahtuu keväällä, ja koko tuon kesän ne kasvavat ja syövät siellä. Ja, kun talvi tulee, kun kylmä tuuli ensimmäistä kertaa puhaltaa noilta lumisilta vuorilta ja pyyhkäisee yli tuon preeriaseudun, jossa järvet ovat; ja kun tuo ensimmäinen kylmä tuuli puhaltaa jäätävänä, jossakin tuossa lammella olevassa ankkajoukossa on pieni johtaja, pieni urosankka. Hän ui suoraan sinne lammen keskelle, nostaa pienen nokkansa ilmaan ja töräyttää neljä tai viisi kertaa, ja jokainen lammella oleva ankka tulee sen tykö. Se on kasvanut siellä, eikä ole koskaan ollut poissa tuolta lammelta; se syntyi siellä tuona keväänä. Se nousee sieltä ilmaan ja lentää niin suoraan Louisianan riisipelloille, kuin vain lentää voi; ilman minkäänlaista kompassia. He kutsuvat sitä "vaistoksi".

⁸⁶ Olen usein ajatellut, että jos Jumala antaa ankalle tarpeeksi järkeä mitä kutsutaan "vaistoksi", johtamaan sen pois vaikeuksista, niin mitä Hänen tulisikaan tehdä seurakunnalle, joka on syntynyt uudestaan ja on täynnä Pyhää Henkeä? Mitä Hänen tulisikaan tehdä? Sillä ei ole mitään kompassia, mutta se on syntynyt johtajaksi! Ankat tuntevat johtajansa, mutta seurakunta ei tunne. Pyhä Henki on meidän Johtajamme, Hän on meidän Opettajamme, Hän johtaa meidät Totuuteen, Elämään. Ankat tuntevat omansa, mutta joskus näyttää siltä, ettei meillä ole niin paljon älyä kuin ankalla. Koska se haluaa pitää sen osan, mitä sille on annettu. Mutta me yritämme suunnitella jotakin erilaista. Sen saa aikaan älykkyys, te menette pois Jumalan suuresta maailmankaikkeudesta.

saarnaten Evankeliumia ja meluten kuin joukko humalaisia. Mitä se oli? Jumala ihmisissängsä, Jumala liikkumassa ihmistensä keskuudessa.

¹⁴⁹ Jumala on teissä. Jumala, Pyhä Henki, on teissä, liikkuen ympäri nyt, sovittaen maailman Itsellensä.

¹⁵⁰ Mikä saa nämä innoitetut saarnaajat saarnaamaan Evankeliumia? Mikä saa heidät tekemään sen? Ehkä he kerran olivat juoppoja; ehkä he kerran olivat uhkapelureita; ehkä he kerran olivat pahoja miehiä; äkkiä, jotakin muuttui! Ja täällä he seisovat, saarnaten Evankeliumia, antaen elämänsä. Ja jotkut heistä elävät melkein niin köyhästi kuin vain voivat. Kun he olivat liikemiehiä ja voivat olla rikkaita, ajoivat he suurissa autoissa ja elivät yllellisyydessä, mutta he uhrasivat sen ja luopuivat siitä. Miksi? Jumala on ihmisissängsä, sovittaen maailman itsensä kanssa. Jumala on ihmisissängsä. Aamen.

¹⁵¹ Mikä on se, joka iskee jotakin naista tai miestä, ja hän nousee ylös, kasvot loistaen kuin kynttilä, ja puhuu kielellä, josta hän ei tiedä mitään ja toinen nousee samankaltaisen innoituksen alaisena ja tuo sanoman seurakunnalle? Jumala ihmisissängsä. Aamen.

¹⁵² Mikä on se, joka tulee tänne puhujanlavalle, kokous kokouksen jälkeen, ja suorittaa samoja ihmeitä, joita Jeesus teki ollessaan täällä maan päällä? Se on Jumala ihmisissängsä. Ei väliä sillä, kuinka paljon se olisi minussa, sen täytyy myös olla teissä. Koska se ei toimi yksin minussa. Tarvitaan teidät ja minut yhdessä tekemään sen. Niin on.

¹⁵³ Kaikki me yhdessä, Jumala meissä kaikissa! Jumala, ei vain metodistissa, tai baptistissa, tai helluntailaisessa, tai presbyteerissä, vaan Jumala jokaisessa uskovaissessa, joka on vastaanottanut Pyhän Hengen. Se on Jumala, Pyhä Henki ihmisissä, sovittaen maailman itsensä kanssa.

¹⁵⁴ Tarkatkaa kuinka Hän saa ihmiset uskomaan sen. Samoilla asioilla, joita Hän teki ensimmäisille Helluntaina, Hän tekee sen heille tänä päivänä, samalla tavalla. He saavat Pyhän Hengen samalla tavalla, samat merkit ja ilmeet seuraavat heitä.

¹⁵⁵ Jumala on maailmankaikkeudessa. Uskotteko sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Jumala on Sailassansa. Uskotteko sen? ["Aamen."] Jumala on Pojassansa. Uskotteko sen? ["Aamen."] Jumala on ihmisissängsä. Uskotteko sen? ["Aamen."] Jumala liikkuu kaikessa.

*Eläen, Hän rakasti mua;
 Kuollen, Hän pelasti minut;
 Haudattuna, Hän kuljetti syntini kauas pois;
 Ylösnousten, Hän vanhurskautti vapaasti ikuisiksi ajoiksi;
 Jonakin päivänä Hän tulee, oi, mikä ihana päivä!*

¹⁴³ Jumala oli Pojassansa, sovittaen maailman Itsellensä. Uskotteko sitä? Varmasti. Jumala oli Pojassansa. Vielä yksi asia nyt nopeasti, aikamme alkaa olla lopussa. Uskotteko, että Jumala on maailmankaikkeudessa? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Että Jumala on Sanassansa? [“Aamen.”] Että Jumala oli Pojassansa? [“Aamen.”]

¹⁴⁴ Siis, Jumala on kansassansa. Selvä. Me näemme tuleeko Hän inhimillisiin olentoihin samalla tavalla, kuin Hän tulee luontoon. Inhimilliset olennot ovat osa Hänen luontoaan. Ovat todellakin. Siis, huomatkaa, Jumala oli ihmisissäänsä.

¹⁴⁵ Kuka oli se, joka oli Eliassa, josta puhuimme muutama ilta sitten, kun pieni lapsi oli kuollut auringonpistokseen ja oli maannut tuntikausia profeetan vuoteella, kun tuo mies nimeltä “Elia”, käveli edestakaisin lattialla, ja laski ruumiinsa tuon kuolleen lapsen päälle ja tämä tuli elämään? Se oli Jumala ihmisissäänsä. Se varmasti oli.

¹⁴⁶ Kuka oli se, että kun pyhä Pietari, apostoli, kalastaja, niin tietämätön... Raamattu sanoo, että “Hän oli tietämätön ja oppimaton”. Kuka oli Se, kun hän käveli alas katuja, ja ihmiset laskivat sairaita tuon miehen varjoon, ja he parantuivat? Oliko se tuon miehen varjo, joka paransi heidät? Se oli Jumala ihmisissäänsä, joka teki parantamisen.

¹⁴⁷ Kuka oli se Pyhässä Paavalissa, kun he ottivat hänen iholtansa nenäliinoja ja esiliinoja ja laskivat sairaiden päälle? Jumala oli ihmisissäänsä. He tunnistivat Jumalan Pyhässä Paavalissa. Varmasti tunnistivat.

¹⁴⁸ Kuka oli se, kun eräs pieni joukko pelkureita rukoili, otti Jumalan Sanan ja meni ylös Helluntaihin? Heillä olivat kaikki ovet ja ikkunat lukittuina, ja he olivat siellä ylhäällä kymmenen päivää. Äkkiä siellä tuli ääni Taivaasta kuin mahtava, kohiseva tuuli, täyttäen koko rakennuksen, jossa he istuivat, ja jakautuneet tuliset kielet asettuivat heidän päälleen. Ja he menivät ulos kaduille, vaikka kerran olivat pelänneet tehdä sitä,

⁸⁷ Kerronpa teille, mitä voitte tehdä, jotkut teistä ihmisistä, jotka tulette kylmiltä seuduilta. Kun te näette vanhan emakkosian menevän kukkulan pohjoispuolelle ja tuovan sieltä maissinolkia ja valmistaa niistä makuupaikan eteläpuolelle mäkeä, niin, jos te tuona iltana kuuntelette uutisia, ja uutisissa sanotaan, että “huomenna tulee olemaan kaunis ilma”, niin älkää kiinnittäkö mitään huomiota siihen, mitä he sanovat. Tuo vanha emakkosika tietää ilmoista enemmän kuin uutiset koskaan tietävät. Niin se on tarkalleen, se meni eteläpuolelle, koska siellä on oleva lämpimämpää.

⁸⁸ Kun te menette metsästämään kaneja ja näette niiden istuvan siellä pensaikoissa tällä tavalla, niin voitte odottaa kylmää ilmaa! Ja jos näette niiden menevän maissipeltoon, on tulossa sade.

⁸⁹ Ainoastaan tarkatkaa Jumalaa, Hän liikkuu, oi, niin ihmeellisellä tavalla! Kuinka ihmeellinen Hän onkaan! Jos vain avaatte silmänne, voitte nähdä Hänet kaikkialla ympärillänne. Hän liikkuu maailmankaikkeudessa, kaikkialla. Tarkatkaa Häntä auringonlaskussa. Tarkatkaa Häntä auringonnousussa. Tarkatkaa Häntä sateenkaudessa. Tarkatkaa Häntä kaikkialla. Te voitte nähdä Hänet, Hän ei ole teistä sen kauempana kuin oikea kätenne. Jumala on maailmankaikkeudessa.

⁹⁰ Joitakin vuosia sitten olin metsästämässä peuroja Coloradossa, missä tavallisesti metsästelen melko paljon. Oli aikainen syksy ja siellä vuorilla ei vielä ollut tarpeeksi lunta ajamaan niitä sieltä ylhäältä metsistä alas laaksoon. Niinpä Jeff ja minä... Hän oli riistanvartija, ja minä olin auttanut häntä siellä monina vuosina, ja autan yhä heitä siellä laskennassa. Ja me olimme ratsastaneet sinne ylös metsästämään, ja hän ja minä tulisimme eroamaan toisistamme kolmeksi tai neljäksi päiväksi. Hän kulkisi Troublesome-joen länsihaaraa ja minä metsästäisin joen itähaaralla. Ja, jos saisimme peuroja, ripustaisimme ne puihin, tietäksenne minne tuoda kuormahevokset, koska olimme liikkeellä vain satulahevosillamme.

⁹¹ Ja yhtenä päivänä olin siellä korkealla, olin liikkunut pitkän matkan satulahevoseni luota sinne ylös ja reunan ympäri. Ja niin myöhään syksyllä, aurinko voi paistaa ja, ennen kuin huomaattekaan, sataa vettä, sitten se selviää, ja sitten sataa lunta. Sää on hyvin vaihtelevaista. Ja minä olin metsästämässä siellä ylhäällä. Ja oli ollut melko kuivaa, ja

kuulin salaman lyövän alas; katsoin, ja sieltä vuorten yli oli tulossa sade. Niinpä menin vain erään puun taakse suojaan, seistäkseni siellä kunnes myrsky oli ohi. Tuulet puhalsivat ja tuiversivat, ja seisoin siellä puiden takana, kunnes se oli ohitse. Kun se oli ohitse...

⁹² Olin seissyt siellä, ajatellen Jumalaa. Olin vasta muutamia vuosia pitänyt näitä kampanjoita. Ja minä ajattelin: “Kuinka suuri Jumala onkaan, ja kuinka ihmeellinen!” Minä sanoin: “Minun on täytynyt syntyä näitä paikkoja varten tänne metsiin, ollakseni yksinäni, poissa ihmisten ja väkijoukkojen luota, etäällä sairaista ja vaivatuista ja kaikesta, puhelinsoitoista ja ambulanssien huudoista.” Minä ajattelin: “Kuinka suloista ja rauhallista! Herra, salli minun pysyä täällä. Tätä varten minä olen syntynyt, tämä on luonteeni mukaista, tänne minä kuulun. Täällä on se, missä minä elän.” Ja minä ajattelin: “Hyvä on, jos en saa sitä tässä ajassa, saan sen Tuhattuotisessa valtakunnassa, joten odotan vain tuota aikaa.”

⁹³ Ja, kun myrsky lakkasi, kävelin esiin puun takaa. Ja kaukaa vuoren rinteeltä kuulin vanhan urospeuran kutsuvan myrskyn aikana hajonnutta laumaansa kokoon. Se alkoi kutsua kumppaniaan, aivan niin kuin Daavid sanoi Kirjoituksissa: “Kun syvyys huutaa Syvyydelle!” Jos on syvyys, joka huutaa, silloin jossakin täytyy olla Syvyys vastaamassa sille.

⁹⁴ Ja silloin luontoni alkoi herätä sisimmässäni. “Tämä on paikka minua varten. Oi, se on minulle musiikkia!” Siellä kaukana vuoren takana vanha harmaasusi ulvoi, ja sen kumppani vastasi sille laaksosta. Oi! Se on, kun syvyys todella huutaa Syvyydelle; kun kuulee suden villin kutsun, lintujen ja villieläinten huudon. Minulle, se on Jumala! Voin kuulla Hänet karjansa ja eläintensä keskellä.

⁹⁵ Tuuli puhalsi, ja satuin katsomaan taakseni missä... Oli tarpeeksi kylmää jäädyttämään veden ikivihreissä puissa. Aurinko tuli esiin lännessä, ja se oli kuin Jumalan silmä katsomassa sieltä lävitse, auringon laskiessa. Ja näin sen aikaansaavan sateenkaaren yli kanjonin. Ja aloin ajatella: “Siellä Hän on tuossa sateenkaarella. Siellä Hän on tuossa peuran kutsussa. Siellä Hän on tuon suden kutsussa. Täällä Hän on näissä puissa. Voin kuulla Hänen äänensä kuiskivan. Siellä Hän on tuossa sateenkaarella.”

¹³⁵ Minä sanoin: “Sisar, onko tuo se, mihin perustat ajatuksesi?”

¹³⁶ Hän sanoi: “Kyllä vain. Ja se on totta. Kun Hän meni Lasaruksen haudalle ja itki, osoitti se, ettei Hän ollut Jumalallinen.”

¹³⁷ Ja hän sanoi: ”Oi, Hän oli kyllä profeetta, Hän oli hyvä mies.”

¹³⁸ Minä sanoin: “Hän oli enemmän kuin sitä... Jumala oli Hänessä. Hän oli mies, mutta Hän oli kaksoispersoonaa. Yksi, Hän oli mies; toinen, Henki Hänessä oli Jumala!” Minä sanoin: “Jumala oli Kristuksessa. Hän sanoi: “Oi! Ei!”

¹³⁹ Minä sanoin: “Kuulkaahan, hyvä rouva, käytän sinun omaa Kirjoituksen kohtaasi. Hän oli ihminen, mutta Hän oli Jumala-ihminen. Kun Hän meni Lasaruksen haudalle, Hän itki kuin ihminen. Se on totta. Mutta, kun Hän seiso siellä, oikaisi pienen kumaraisten vartensa ja sanoi: ‘Lasarus, tule esiin’, ja kuollut mies, joka oli ollut kuolleen neljä päivää tuli elämään, niin se oli enemmän kuin ihminen. Se oli Jumala Pojassansa.”

¹⁴⁰ Hän oli mies, kun Hän tuli alas vuorelta, nälkäisenä, etsien viikunapuusta jotakin syötävää. Hän oli ihminen, kun Hän oli nälkäinen. Mutta, kun Hän otti kaksi kalaa ja viisi keksiä ja ruokki viisituhatta, oli se enemmän kuin ihminen. Se oli Jumala Pojassansa. Varmasti oli!

¹⁴¹ Hän oli ihminen maatessaan siellä veneessä tuona yönä, kun voima oli niin lähtenyt Hänestä, ja Hän oli niin heikko, etteivät edes aallot voineet herättää Häntä, tuon veneen hypellessä kuin pullonkorkki mahtavilla aalloilla. Kymmenentuhatta veden perkelettä oli vannonut hukuttavansa Hänet tuona yönä Hänen nukkuessaan. Hän oli ihminen, kun Hän oli uninen ja väsynyt. Mutta, kun Hän nosti jalkansa veneen laidalle, katsoi ylös ja sanoi: “Rauha, ole hiljaa”, ja tuulet ja aallot tottelivat Häntä, oli se enemmän kuin ihminen. Jumala oli Pojassansa! Ehdottomasti!

¹⁴² Hän oli ihminen kuollessaan ristillä, huutaen laupeutta. Hän oli ihminen, kun Hän kuoli. Hän huusi kuin ihminen, Hänellä oli kipuja kuin ihmisellä. Mutta pääsiäisaamuna, kun Hän mursi kuoleman, helvetin ja haudan sinetit ja nousi ylös jälleen, oli Hän enemmän kuin ihminen, Hän todisti olevansa Jumala!

ominaisuutensa olivat, osoittaakseen, että Hän rakasti, osoittaakseen kärsivällisyytensä, osoittaakseen voimansa, osoittaakseen ja julki tuodakseen itsensä. Jumala eli Kristuksessa, sovittaen maailman Itsellensä.

¹²⁸ Puhuin eräälle naiselle täällä jokin aika sitten; tai hän huomautti siitä. Hän sanoi: "Pastori Branham", hän sanoi, "minä arvostan saarnojasi. Minä osallistun kokouksiisi." Hän kuului erääseen tiettyyn kirkkokunnalliseen seurakuntaan, joka ei usko, että Jeesus oli Jumalallinen. Ja hän sanoi: "Hän ei ollut mikään Jumalallinen." Hän sanoi: "Sinä yrität tehdä Hänestä liian Jumalallisen."

Minä sanoin: "Hän oli Jumalallinen."

¹²⁹ "Oi", hän sanoi, "hyvä herra, myönnän, että Hän oli hyvä mies." Enkä halua loukata teidän tunteitanne; jotkut noista ihmisistä ovat kalliita ystäviäni. Se oli Kristillinen tiede, johon hän kuului. Ja hän sanoi: "Hän ei ole Jumalallinen." Hän sanoi: "Myönnän, että Hän oli profeetta, mutta Hän ei ollut Jumalallinen. Ja sinä yrität tehdä Hänestä Jumalallisen."

¹³⁰ Minä sanoin: "Hän oli joko Jumalallinen, tai sitten Hän oli suurin pettäjä, mitä maailmalla koskaan on ollut." Niin se on. Minä sanoin: "Hän oli Jumalallinen. Hän oli enemmän kuin profeetta. Hän oli Jumala yli profeettojen! Varmasti Hän oli." Minä sanoin: "Hän oli Jumalallinen."

¹³¹ Ja hän sanoi: "No niin, sinä sanoit olevasi 'fundamentalisti' ja uskovasi Kirjoituksen." Minä sanoin: "Se minä olen."

¹³² Ja hän sanoi: "Jos minä todistan sinulle omalla Raamatullasi, ettei Hän ollut Jumalallinen, niin tuletko todistamaan, että minä olen oikeassa?"

¹³³ Minä sanoin: "Kyllä. Jos Raamattu sanoo, ettei Hän ollut Jumalallinen, silloin tulen uskomaan Raamattua." Ja minä sanoin: "Mutta minun täytyy nähdä Kirjoitus."

¹³⁴ Hän sanoi: "Johanneksen Evankeliumissa sanotaan: 'Kun Jeesus meni Lasaruksen haudalle, Hän itki.' Ja hän sanoi: "Sinä tiedät, että jos Hän olisi ollut Jumalallinen, ei Hän olisi voinut itkeä."

⁹⁶ Sillä: "Hän oli näöltään kuin jaspis- ja karneoli-kivi, sateenkaari päänsä päällä; Alfa, Omega, alku ja loppu; Hän, joka oli, joka on, ja on tuleva; Daavidin Juuri ja Jälkeläinen." Ja sateenkaareissa, on seitsemän väriä, täydellisyys. Jumala on tehty täydelliseksi seitsemässä. Ja siellä Hän oli myös sateenkaareissa, liittona.

⁹⁷ Minne tahansa katsottekin, te voitte nähdä Jumalan, jos vain katsotte Hänen luontoaan. Ja ollessani täynnä... Tulen kertomaan teille jotakin, ja silloin te tiedätte, että olen todellinen baptisti. Katsellessani sitä, tulin niin täyteen Pyhää Henkeä, että laskin aseeni puuta vasten ja juoksin puun ympäri niin lujaa kuin voin, potkaisten toisen jalkani ilmaan ja huutaen koko keuhkojeni voimalla: "Halleluja. Halleluja. Halleluja. Halleluja", vain ympäri ja ympäri ja ympäri ja ympäri, kunnes olin kaatua maahan; sitten pysähdyn ja heiluttelin käsiäni ylös-ja-alas siellä huutaen: "Kunnia, kunnia, kunnia, kunnia, kunnia. Halleluja, halleluja, halleluja, halleluja", niin lujaa kuin vain osasin juosta. En osannut ajatella mitään muuta mitä sanoa. Sydämeni pulppusi yli.

⁹⁸ Mitä se oli? Syvyys huutamassa Syvyydelle! Kuulin siellä Jumalan tavalla, jolla te ette ehkä kuule Häntä. Mutta minulle, Hän oli maailmankaikkeudessansa, vastaten: "Minä olen luomakunnan Jumala. Minä valmistin kaiken omin käsin."

⁹⁹ Kyllä, jos joku olisi tullut sinne metsiin, he olisivat ajatelleet mielipuolen olevan siellä. Ympäri, ympäri, ympäri, ympäri ja ympäri tuota puuta minä menin ja minulla oli loistavaa aikaa! En pelännyt kuuliko sitä joku tai ei. Olin viidenkymmenen tai ainakin kolmenkymmenen mailin päässä ihmisistä, niin pitkälle kuin tiesin. Mutta ympäri ja ympäri tuota puuta minä menin, kiljuen.

¹⁰⁰ Miksi? Olin Jumalan tuomiokirkossa. Voin nähdä Hänet kaikkialla, auringon säteissä, jotka tulivat puiden välistä, siellä sateenkaareissa, suden ulvonnassa, peuran huudossa. Voin kuulla Hänet tuulissa. Oi, Hän on kaikkialla! Ylempänä lumen peittämissä huipuissa ja niiden varjoissa, jotka lankesivat metsien ylle. Oi, katsottepa minne tahansa, te näette Hänet. Hän on maailmankaikkeudessansa. Uskotteko sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen.] Seisoin siellä vähän aikaa.

¹⁰¹ Jonkin ajan kuluttua kuulin jonkin säkättävän: "Tsäkä, tsäkä, tsäkä, tsäkä. Tsäkä, tsäkä, tsäkä, tsäkä." Ajattelin: "Mitähän tämä on?"

¹⁰² Katsoin ympärilleni. Siellä oli jonkun aikaisemman myrskyn kaatamia puita ja pieni mäntyorava. En tiedä tiedätkö, mitä ne ovat. Kuinka monet tietävät, minkälainen mäntyorava on? Se on yksi meluisimmista pikku elävistä, mitä siellä on. Ja se hyppäsi erään vanhan kannon päähän siellä, ja toimi aivan kuin olisi aikeissa repiä minut pala siksi, vain säkättäen: “Tsäkä, tsäkä, tsäkä, tsäkä!” Se hyppi ylös ja alas, vavisten kauttaaltaan, niin lujaa kuin voi.

¹⁰³ Minä ajattelin: “Pikku kaveri, ei ole mitään tarvetta sinun kiihtyä niin kovasti. Ei sinulle kuitenkaan tulla tekemään mitään. Ja olinko se minä, joka pelotin sinua?” Ajattelin: “Ei sinun tulisi sitä pelätä. Minä vain ylistin Jumalaa, joka on tehnyt kummankin meistä.” Näettekö? “Ei ole mitään tarvetta sinun hermostua. Minä ylistin Häntä, joten älä sinä kiihdy sillä tavalla. Minä vain ylistin Jumalaa, ja sinun pitäisi tietää paremmin eikä huutaa minulle sillä tavalla. Älä keskeytä minua, kun huudan sillä tavalla, koska minulla silloin on hauskaa. Jätä minut rauhaan.”

¹⁰⁴ Ja sitten satuin huomaamaan, kuinka se kurkotteli päätään sivullepäin, katsoen sinne pensaaseen. Totesin ettei se haukkunutkaan minua. Myrsky oli pakottanut suuren kotkan sinne alas pensaaseen, ja se oli osunut siihen tuulen kaatamaan ryteikköön. Se oli suuri kotka, ja siksi tuo pieni mäntyorava oli niin kiihtynyt, ja se hyppäsi erälle oksalle.

¹⁰⁵ Minä ajattelin: “Hetkinen vain, jotakin on nyt jossakin. Koska, minä olin palvomassa Jumalaa juostessani ympäri ja ympäri tätä puuta tässä. Ja näen Hänet kaikissa näissä eri asioissa luonnossa. Miksi Hän nyt keskeyttäisi minut tuon kaltaisen asian tähden?” No niin, siellä istui vanha kotka. Minä ihailen kotkaa. Mutta katsoin sitä ja ajattelin: “No niin, voisinko nähdä Jumalan siinä? Mikä se olisi?”

¹⁰⁶ Katsoin sitä. Sen suuria harmaan-näköisiä silmiä ja se seisoi siellä oksalla katsellen minua. Ja se katsoi oravaa ja sitten jälleen minua; sitten se katsoi oravaa ja katsoi minua. Minä sanoin: “Arvaan, että otat mittaa meistä.” Niinpä ajattelin: “Tiedätkö mitä? Voisin ampua sinut, jos tahtoisin. Katsoin sitä. Kiväärini nojasi puuta vasten. Minä sanoin: “Tiedätkö, että voisoin ampua sinut, jos tahtoisin?” Eikä se kiinnittänyt siihen mitään huomiota, se vain istui siellä.

Työntää esiin appelsiineja. Se jatkaa juomista ja ulostyöntämistä. Mutta, sen on juotava.

¹²⁴ Sillä tavalla uskovainen on, hänet on istutettu aivan Jumalan Sanan keskelle. Amen! Ja jos hänellä on tarve mistä tahansa, hän vain juo, ja työntää esiin; juo ja työntää esiin. Kun ihminen on täytetty Pyhällä Hengellä, niin kaikki, mitä hän koskaan tulee käyttämään elämänsä matkalla, on hänessä juuri silloin. Kyllä. Ainoa asia, mitä meidän täytyy tehdä, on juoda, ja juoda, ja juoda, ja juoda, kunnes me saamme sen. Me olemme istutettuja Kristuksessa Jeesuksessa! Ja minun tulkintani mukaan Hänestä, Hän on ehtymätön Elämän Lähde. Se on tarkalleen se, mitä minä ajattelen Hänen olevan. Ja kun me olemme istutetut Häneen, on Hän ehtymätön! Me voimme imeä Hänestä, hyvyyden, lempeyden, ystävällisyyden, kärsivällisyyden, voiman, parantumisen... [Tyhjä kohta nauhassa.] ...lupauksen, jonka Hän on meille antanut, koska me olemme istutetut Hänen Sanansa Siemenessä. Ja Se tulee tuottamaan aivan tarkalleen se, mitä Jumala sanoi Sen tulevan tuottamaan. Sana on Siemen.

¹²⁵ Jumala on Sanassansa. Me uskomme sen, emmekö uskokin? Me kaikki uskomme sen. Te näette Jumalan vastaavan. Monia vuosia sitten, kun Hän käski heitä menemään ylös Jerusalemiin, Helluntaina, että he saisivat Pyhän Hengen. Vuosia ennen sitä, Jesajassa, Hän sanoi: “Ohje täytyy olla ohjeen päällä, rivi rivin päällä, täällä vähän ja siellä vähän. Pitäkää lujasti kiinni siitä, mikä on hyvä. Änkyttävän huulin ja toisella kielellä Minä tulen puhumaan tälle kansalle, ja tämä on Lepo.” Näettekö, Hän kertoi sen paljon ennemmin, ja sitten Hänen Sanansa tuli esiin ja tuotiin julki. Kaikki, Eedenin Puutarhasta alkaen luvattu Messias: “Siemen murskaisi käärmeen pään”, ja niin edelleen, se kaikki tapahtui. Jumala on Sanassansa.

¹²⁶ Nyt, jos uskotte, että Jumala on maailmankaikkeudessa, sanokaa: “Aamen.” [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Jumala on Sanassansa. Jos uskotte sen, sanokaa: “Aamen.” [“Seurakunta sanoo: Aamen.”]

¹²⁷ No niin, Jumala Pojassansa. Jumala oli Pojassansa. “Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman Itsellensä”, sen Kirjoitus sanoo. Hän, Jumala tuli alas ja eli ruumiissa, joka syntyi neitsyt Mariasta, ja Jumala julkatoi itsensä Kristuksen kautta; osoittaakseen, mitkä Hänen

vaan uskoa, ja silloin Jumala panee tuon Sanan, (joka on Hän itse teidän sisimmässänne), toimimaan, saaden tapahtumaan juuri sen asian, jonka Hän lupasi.

¹²⁰ Tekikö Hän sen Abrahamissa? Abrahamhan oli seitsemänkymmentäviisivuotias, ennen kuin hän edes sai lupasta. Ja hän otti tuon Sanan sydämeensä ja piti Sen siellä kaksikymmentäviisi vuotta. Mutta se tuotti tarkalleen sen, mikä lupaus oli. Onko se oikein?

¹²¹ Jumala on Sanassansa. Me kaikki Tiedämme sen. Hitunenkaan Raamatussa ei ole ristiriidassa itsensä kanssa. Olen tarjonnut kenelle tahansa mitä tahansa he tahtovat; tulen saarnaamaan Evankeliumia ja kerään uhreja vuoden ajan ja annan sen kaiken miehelle, joka voi ottaa Jumalan Sanan ja todistaa Sen vääräksi Jumalan Sanalla, minulle. Oikein. Sitä ei ole siellä. Ja tämä haaste on ollut voimassa vuosia ja vuosia. Minä yhä käytän itse minulle annetut uhrin, koska sitä ei ole siellä. Te saatatte olla niin sekaisin omassa älykkyydessänne, koska Raamattu on... Jeesus kiitti Isäänsä siitä, että tämä oli "kätkenyt sen viisaiden ja harkitsevien silmiltä ja paljastanut Sen lapsille, sen kaltaisille, jotka tahtovat oppia." Näettekö, Se on Jumalan Sana.

Sana on Siemenen kaltainen.

¹²² Ottakaa nyt joku siemen. Te ihmiset täällä länsirannikolla olette suuria maanviljelijöitä. Ottakaa nyt, vaikka appelsiinipuunne. Kun te saatte sen ensin, on se siemen. Te panette sen maahan, ja tuo siemen tuottaa appelsiinipuun. Varmasti.

No niin sillä tavalla se on. Nyt, tämä appelsiinipuu, kun se on vasta tuuman korkuinen, en tiedä kuinka monta korillista appelsiineja puu tuottaa elämänsä aikana. Mutta sanokaamme esimerkiksi viisisataa korillista. Se voi olla enemmän tai vähemmän; en tiedä, mutta sanokaamme viisisataa korillista. Tiesittekö, että joka ainoa appelsiini, mitä koskaan tulee siinä olemaan, on jo tuossa puussa, kun se on vasta tuuman korkuinen? Tiesittekö sen? Varmasti on niin. Miten? Se tuli siemenestä. Ja ainoa asia on, että se istutetaan maahan, istutetaan ulos.

¹²³ Ja sen täytyy vetää, imeä vettä maasta, saadakseen ravintoa. Ja se imee vettä maasta ja sen täytyy juoda enemmän kuin oma osansa. Ja joka kerta... koska sen täytyy työntää esiin... [Tyhjä kohta nauhassa.]

¹⁰⁷ Minä ajattelin: "Oi, sen Jumala haluaa minun näkevän: 'Älä ole peloissasi.' Kotka on urhoollinen, se ei pelkää mitään. Se ei häpeä kertoa työnantajalleen, että on parantunut Jumalallisen parantamisen kautta. Häntä se ei vaivaa. Hän on voimakas. Hän ei pelkäisi todistaa siitä, jos hän on saanut Pyhän Hengen. Jos Se olisi kotkaa varten, se varmasti todistaisi Siitä; koska hän on urhoollinen, eikä hänellä ole mitään hävettävää."

¹⁰⁸ "Hyvä on", minä ajattelin, "mikä tekee sinusta niin rohkean?" Sitten aloin panna merkeille, kuinka se jatkoi siipiensä tunnustelua. Tehän tiedätte, kuinka ne liikuttelevat höyheniään edes takaisin, vetelevät siipisulkiaan Minä ajattelin: "Oi, nyt minä ymmärrän. Jumala antoi sinulle kaksi siipeä. Ja sinä tiedät, että noiden kahden siiven avulla voit päästä puiden sekaan, ennen kuin edes saan kivääriä käteeni." Sillä oli luottamus siihen, mitä Jumala oli sille antanut, noihin siipiin ja se tiesi, mitä nuo siivet voisivat tehdä sille.

¹⁰⁹ Kuinka erilaista se onkaan inhimillisen olennon kohdalla! Jumala antoi meille Pyhän Hengen, ja vieläkö me emme tiedä, mitä Se tekee meille. Oikein! Sitä ei voi rajoittaa, mitä Hän tekee. "Mitä tahansa asioita te haluatte, kun rukoilette, uskokaa saavanne sen, ja te saatte sen." Tuo kotka voi luottaa Jumalan antamiin siipiinsä. Tiedättekö miksi? Uskon, että tuo kotka oli monta kertaa koetellut niitä. Hän tiesi mistä puhui. Ja meillä on Pyhä Henki emmekä ole koetelleet Sitä. Juuri siitä on kysymys. Näettekö, jos me vain antaisimme luonnon toimia itsessämme, niin kuin eläimet antavat! Varmasti, hän tietää, mistä ottaa kiinni ja mistä ei.

¹¹⁰ Niinpä se tiesi välimatkan, jonka päässä seisoin kivääristäni, ja tiesi ehtivänsä puiden sekaan nopeammin, enkä minä näkisi sitä, joten se vain jatkoi noiden suurten siipiensä liikuttelua. Minä katselin sitä, ja sanoin: "Vanha poika, en minä sinua ammu, olen niin ylpeä sinusta!" Pidän siitä, kun näen jonkun, jolla on vähän selkärankaa seistä, kun he tietävät, mitä ovat tekemässä. Ettekö tekin pidä siitä, kun näette sellaista?

¹¹¹ Siksi pidän Helluntaiseurakunnasta. He eivät välitä, mitä maailma sanoo, kutsuu heitä "pyhiksi kieriskelijöiksi", ja kaikkea muuta, he vain seisovat ja jatkavat ylistyksen huutamista Herralle kaikesta huolimatta. Minä pidän siitä. Varmasti, he seisovat sen rinnalla. Ei ole väliä kuka se

on, pysykää siinä ja antakaa todistuksenne, antakaa kiitoksenne Jumalalle.

¹¹² Tarkkasin tätä vanhan kotkaa, tiedättehän, kun se liikehti hieman siellä. Ja satuin huomaamaan, ettei se tarkannut niinkään paljon minua, vaan se alkoi väsyä kuuntelemaan sitä, kuinka tuo orava kirosi sitä: “Tsäkä, tsäkä, tsäkä! Tsäkä, tsäkä, tsäkä!” Se katsoi sitä. Jonkin ajan kuluttua se alkoi harmittaa sitä, joten ainoa asia, mitä se teki oli, että se vain suoritti suuren hypyn sillä tavalla ja räpytti siipiään ehkä kahdesti, ja oli hävinnyt metsän taakse. Sitten se ei enää räpyttänyt enempää, se vain levitti siipensä. Ja joka kerta ilmapirran noustessa, se nousi sen mukana. Ja minä seisoin siellä katselemassa sitä. Joka kerta tuulen tullessa se nousi hieman korkeammalle; siipiään liikuttamatta, se vain nousi ylemmäksi ja ylemmäksi ja ylemmäksi, kunnes siitä tuli vain pieni piste.

¹¹³ Seisoin siellä ja kyyneleet alkoivat valua alas poskiltani. Minä sanoin: “Oi Jumala, tämä on valtava paikka olla. Tämä on se, missä rakastan olla. Siellä Sinä olet tuossa kotkassa.”

¹¹⁴ Näettekö, se teki vain yhden suuren hypyn ja luotti siipiinsä. Se ei räpytellyt kokouksesta toiseen, eikä yhdestä seurakunnasta toiseen. Se vain räpytti kerran ja asetti sitten siipensä Jumalan Voimaan, antaen Pyhän Hengen kuljettaa itseään eteenpäin ja ylemmäksi ja ylemmäksi ja ylemmäksi. Se jätti tämän pienen vanhan maahan sidotun säkättäjän, jolla ei ole siipiä eikä tiedä kuinka lentää. “Tsäkä, tsäkä! Ihmeiden päivät ovat ohitse, ei ole mitään sellaista asiaa kuin Pyhä Henki, se oli menneitä päiviä varten.” Oi, säätäkää vain siipenne Jumalan Voimaan ja antakaa Pyhän Hengen nostaa itsenne sen yläpuolelle, ylemmäksi ja ylemmäksi ja ylemmäksi. Se ei enää voinut edes kuulla tuon maaoravan säkätystä, tai miksi haluatte häntä kutsua. Se väsyi tuohon säkättämiseen. Oi, jos seurakunta vain yhtenä näistä päivistä väsyisi siihen ja tietäisi kuinka säätää siipensä; he lähtisivät kävelemään Jumalan kanssa ja menisivät Kotiin, ulos siitä. “Ihmeiden päivät ovat ohitse”? Kertokaa minulle milloin. He tulevat liian myöhään kertomaan sitä meille, eikö niin? “Ihmeiden päivät ovat ohitse. Ei ole sellaista asiaa kuin Pyhä Henki. Kielilläpuhuminen on vain tekaistua.” Se on kaikki, mitä he tietävät siitä. Niinpä, asia, mitä tehdä, on vain säätää siipenne.

¹¹⁵ Hän ei nyt räpytellyt paikasta paikkaan. “Minä menen ja katson, josko tämä on se, ja sitten menen ja katson olisiko se tuo.” Ja se on kaikki, mitä teidän täytyy tietää, tietää mitä tehdä Jumalallisen parantamisen kanssa, Pyhän Hengellä, teidän täytyy vain tietää, kuinka säätää siipenne, uskonne Jumalan voimaan ja lupauksiin. Se on kantava teidät ylös. Te vain yksinkertaisesti kohoatte ylös. Joka kerta tuulten puhaltaessa me vain kohoamme korkeammalle ja korkeammalle ja korkeammalle, kunnes ette enää kykene kuulemaan tätä säkätystä: “Ihmeiden päivät ovat ohitse. Se on joukko “pyhiä kieriskelijöitä”. Te ette edes kiinnitä huomiotta siihen. Te olette niin kaukana heidän ohitseen, että olette kuuloetäisyyden ulkopuolella. Teidän sielunne on nostettu paikkaan missä...

¹¹⁶ Oi, aivan varmasti, Jumala on maailmankaikkeudessa. Te uskotte sen, ettekö uskokin? Oi, me voisimme puhua tunteja tuosta yhdestä asiasta, mutta meidän täytyy hypätä toiseen. Uskotteko, että Jumala on maailmankaikkeudessa? [Seurakunta sanoo “Aamen.”] Nyt seuraavaksi, Jumala on Sanassansa. Nyt, kun te katsotte ympäri maailmankaikkeutta, te näette Jumalan. Varmasti näette. Jumala on maailmankaikkeudessa.

¹¹⁷ No niin, Jumala on Sanassansa. Jumala pitää Sanansa. Se tekee Raamatun todelliseksi. Siksi me voimme haastaa jokaisen ateistin, jokaisen uskomattoman, jokaisen muhamettilaisen, jokaisen buddhalaisen, jokaisen noitatohtorin, jokaisen spiritistin ja mitä tahansa muuta, Herran Jeesuksen Nimessä, ja saada tämän Sanan elämään, koska Jumala on Sanassansa.

¹¹⁸ Keskustelin eräänä päivänä erään tietyn kirkkokunnallisen seurakunnan kanssa, joka uskoo, että seurakunta on vastaus, eikä Sana. He sanovat kirjoittaneensa Raamatun. Että Raamattu on heidän kirkkonsa historia. Ja tämä mies sanoi: “Jumala on kirkossansa.”

Minä sanoin: “Raamattu sanoo: ‘Jumala on Sanassansa.’”

¹¹⁹ “Alussa oli Sana, Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana oli tehty lihaksi, ja asui keskuudessamme.” Oikein. Hän oli Jumalan Sana, Jumalan Puhuttu Sana. Ja Jumala on Sanassansa. Jumala seisoo jokaisen antamansa lupauksen takana. Ainoa asia, mitä meidän täytyy tehdä, on ottaa Hänen Sanansa sydämeemme, eikä epäillä Sitä,